

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚZIL.420.13.2021.EK/AWT.32

Warszawa, 20 listopada 2023 r.

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po rozpatrzeniu odwołań [REDAKTOWANE] z 21 kwietnia 2021 r. oraz Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, dalej GDDKiA, z 6 kwietnia 2021 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z 19 marca 2021 r., znak: WOO-II.420.251.2018.JS.39, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Rozbudowa drogi krajowej nr 92 na odcinku Tarnowo Podgórne – Swadzim (w tym rozbudowa węzła), według wariantu I”, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.), dalej k.p.a.,

1. uchyla pkt I.2.2 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„W przypadku stwierdzenia konieczności odwodnienia wykopów, prace odwodnieniowe prowadzić bez konieczności trwałego obniżania wód gruntowych, a czas odwadniania wykopów należy ograniczyć do minimum.

W wodach pochodzących z odwodnienia, przed odprowadzeniem ich do cieków (zarówno sztucznych jak i naturalnych), należy zredukować stężenie zawiesiny ogólnej do wartości poniżej 100 mg/l, a stężenie węglowodorów ropopochodnych poniżej 15 mg/l”;

2. uchyla pkt I.2.11 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Zaplecza techniczne robót wraz z miejscem parkowania ciężkich maszyn budowlanych należy lokalizować w odległości min. 50 m od granicy terenów wymagających ochrony akustycznej.

Ponadto zaplecza budowy należy wyposażyć w sorbenty, biopreparaty itp. neutralizujące ewentualne wycieki paliw i płynów eksploatacyjnych. Miejsca przetrzymywania ww. preparatów należy wyraźnie oznaczyć i opisać, a pracowników przeszkolić z ich stosowania”;

3. uchyla pkt I.2.15 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Ograniczyć kolizje planowanego przedsięwzięcia z przedstawionymi w poniższej tabeli zinwentaryzowanymi drzewami i krzewami, poprzez ich wkomponowanie w zieleń przydrożną.

Tabela 1. Zinwentaryzowane drzewa i krzewy, które należy wkomponować w przydrożną zieleń.

L.p.	Nr inwentaryzacyjny	Nazwa	Obwód [cm] / Powierzchnia [m ²]
1.	36	Lipa drobnolistna <i>Tilia cordata</i>	141cm
2.	37	Lipa drobnolistna <i>Tilia cordata</i>	32 cm
3.	38	Lipa drobnolistna <i>Tilia cordata</i>	124 cm
4.	39	Topola osika <i>Populus rtremula</i>	69 cm
5.	67	Lipa drobnolistna <i>Tilia cordata</i>	162 cm
6.	68	Lipa drobnolistna <i>Tilia cordata</i>	112 cm
7.	69	Lipa drobnolistna <i>Tilia cordata</i>	124 cm
8.	70	Lipa drobnolistna <i>Tilia cordata</i>	116 cm
9.	71	Lipa drobnolistna <i>Tilia cordata</i>	114+55 cm
10.	72	Lipa drobnolistna <i>Tilia cordata</i>	98 cm
11.	82a	Lipa drobnolistna <i>Tilia cordata</i>	sadzonka
12.	99	Klon zwyczajny <i>Acer platanoides</i>	84 cm
13.	100	Klon zwyczajny <i>Acer platanoides</i>	69 cm
14.	111	Klon jawor <i>Acer pseudoplatanus</i>	133 cm
15.	112	Klon jawor <i>Acer pseudoplatanus</i>	145 cm
16.	113	Klon jawor <i>Acer pseudoplatanus</i>	185 cm
17.	118	Brzoza brodawkowata <i>Betula pendula</i>	146 cm
18.	130	Klon zwyczajny <i>Acer platanoides</i>	79+102+65 +95+77+83+46 cm
19.	131	Klon zwyczajny <i>Acer platanoides</i>	43 cm
20.	132	Klon zwyczajny <i>Acer platanoides</i>	64 cm
21.	134	Klon zwyczajny <i>Acer platanoides</i>	66+54+84 cm
22.	153	Jesion pensylwański <i>Fraxinus pennsylvanica</i>	201 cm
23.	154	Jesion pensylwański <i>Fraxinus pennsylvanica</i>	163 cm
24.	155	Jesion pensylwański <i>Fraxinus pennsylvanica</i>	170 cm
25.	164	Topola x mieszaniec <i>Populus x canadensis</i>	127 cm
26.	181	Klon zwyczajny <i>Acer planatoides</i>	41 cm
27.	182	Brzoza brodawkowata <i>Betula pendula</i>	42 cm
28.	183	Brzoza brodawkowata <i>Betula pendula</i>	44 cm

29.	184	Wierzba iwa <i>Salix caprea</i> , wierzba purpurowa <i>Salix purpurea</i> , leszczyna zwyczajna <i>Corylus avellana</i> , bez czarny <i>Sambucus nigra</i>	177 m ²
30.	185	Brzoza brodawkowata <i>Betula pendula</i>	34 cm
31.	186	Brzoza brodawkowata <i>Betula pendula</i>	29 cm
32.	187	Brzoza brodawkowata <i>Betula pendula</i>	36 cm
33.	188	Brzoza brodawkowata <i>Betula pendula</i>	32 cm
34.	189	Klon zwyczajny <i>Acer planatoides</i>	62+65 cm
35.	192	Klon zwyczajny <i>Acer planatoides</i>	41 cm
36.	207	Lipa drobnolistna <i>Tilia cordata</i>	85 cm
37.	208	Lipa szerokolistna <i>Tilia platyphyllos</i>	169 cm
38.	209	Lipa szerokolistna <i>Tilia platyphyllos</i>	165 cm

4. uchyla pkt I.2.18 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„W celu ochrony drzew i krzewów, które nie są przeznaczone do wycinki, a znajdują się na terenie placu budowy i mogą być narażone na uszkodzenie, na etapie realizacji inwestycji:

1. nie składować materiałów budowlanych, odpadów, mas ziemnych, ani nie parkować pojazdów, w tym ciężkiego sprzętu w obrębie rzutu koron drzew i systemu korzeniowego i co najmniej 3 m od tego zasięgu;
2. nie poruszać się pojazdami w tym ciężkim sprzętem w obrębie rzutu koron drzew i systemu korzeniowego, a także co najmniej 3 m od tego zasięgu. Wyjątkowo, dopuszcza się poruszanie pojazdami w tej strefie – należy wtedy, w celu ochrony gruntu w rejonie systemu korzeniowego przed zagęszczeniem, wykonać osłonę izolacyjną podłoża warstwą gruboziarnistego żwiru lub innych materiałów amortyzujących, które zostaną usunięte natychmiast po ustaniu konieczności poruszania się pojazdów w ww. strefie;
3. w obrębie brył korzeniowych prace prowadzić metodą bezrozkopową lub ręcznie. Wyjątkowo dopuszcza się wykonywanie prac wymagających użycia sprzętu mechanicznego za pomocą minikoparek. W przypadku konieczności wykonywania prac ziemnych w rejonie brył korzeniowych metodą rozkopową:
 - a) w sezonie wegetacyjnym odsłonięte fragmenty korzeni osłonić matą słomianą lub jutową i regularnie zraszać wodą w czasie prowadzenia prac, natomiast w okresie zimowym chronić przed przemrożeniem przez obłożenie matami słomianymi;

- b) należy pozostawiać korzenie od średnicy większej niż 3 cm. Jeżeli konieczne jest przycinanie korzeni lub w przypadku uszkodzenia korzeni, należy przycinać je prostopadłe do osi korzenia, usuwając całą zniszczoną lub chorą część aż do miejsca zdrowego czystym, ostrym narzędziem i zabezpieczyć środkiem grzybobójczym;
 - c) w przypadku głębokich wykopów, tj. o głębokości większej niż 3 m wykonywać ekrany zabezpieczające systemy korzeniowe z zastosowaniem podłoża biologicznie czynnego, umożliwiającego szybszą odbudowę korzeni;
 - d) po zakończeniu prac w rejonie systemu korzeniowego, należy natychmiast zakryć go urodzajną ziemią (nie ziemią z dna wykopu) i nawodnić;
4. drzewa i grupy drzew oraz krzewów rosnące w miejscach, w których nie są planowane prace/przejazdy sprzętu mechanicznego w obrębie rzutu koron należy wygrodzić. Powierzchnia rozstawienia ogrodzenia powinna odpowiadać obszarowi wyznaczonemu przez rzuty koron, powiększonemu o bufor wielkości 1-2 m;
5. pnie drzew, gdzie w rejonie rzutów koron będzie konieczne: przejeżdżanie pojazdami, wykonywanie prac ziemnych, budowlanych, zabezpieczyć przez szczelne oszalowanie deskami, wypełniając przestrzeń pomiędzy pniem a deską materiałem amortyzującym (np. matami słomianymi, jutą), deski mocować bez użycia gwoździ, wysokość szalowania 2 m, do wysokości dolnych gałęzi korony, dolną krawędź opierać na podłożu, nie na nabiegach korzeniowych;
6. w czasie długotrwałej suszy i upałów drzewa, których systemy korzeniowe zostały naruszone nawadniać zgodnie ze wskazaniem nadzoru przyrodniczego lecz nie rzadziej niż raz dziennie, a także zakryć matami chroniącymi od bezpośredniego promieniowania słonecznego i nadmiernego parowania;
7. nie nadsypywać ziemią terenów wyznaczonych rzutem korony drzew i miejsc występowania krzewów nieprzeznaczonych do usunięcia, tj. nie zmieniać poziomu gruntu;
8. po zakończeniu prac budowlanych, które będą odbywać się w rejonie rzutu koron drzew, zastosować ściółkowanie o grubości 4-6 cm (zrąbki, przekompostowana kora) w celu zatrzymania wilgoci;
9. wykonywać dodatkowe prace zabezpieczające, w przypadku zalecenia ich wykonania przez dendrologa z nadzoru przyrodniczego”;
- 5. uchyla pkt I.2.19 ww. decyzji i umarza postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie;**
- 6. uchyla pkt I.2.20 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:**
- „W celu ochrony herpetofauny oraz pozostałych małych zwierząt:
- 1. na placu budowy należy wprowadzić zabezpieczenia wykopów, systemu odwadniającego i innych instalacji mogących stanowić antropogeniczne pułapki dla zwierząt, poprzez zastosowanie np. pochylni, rur ucieczkowych ułatwiających wydostanie się zwierząt (np. z wykopów, dołów, studzienek) na powierzchnię terenu,

ogrodzeń tymczasowych. W trakcie prac budowlanych unikać tworzenia okresowych zastoisk wodnych, rozlewisk. W przypadku ich powstania, bezpośrednio przed likwidacją, zasypaniem rowów itp., przeprowadzić kontrolę wraz ze specjalistą herpetologiem z nadzoru przyrodniczego pod kątem zasiedlenia przez zwierzęta, w szczególności przez płazy. Stwierdzone osobniki należy przenieść poza teren prowadzonych prac, do stanowisk zastępczych odpowiadających ich wymaganiom siedliskowym, biorąc pod uwagę możliwość ich przetrwania we właściwym stanie ochrony na nowym stanowisku;

2. w trakcie prac przygotowawczych oraz prac budowlanych nie ingerować w zbiorniki, w części zbiorników ani w ich brzegi, będących siedliskiem płazów – dotyczy zbiorników na działkach ewid. nr 203, 128, 130/5 (brzeg zbiorników), obręb Sady oraz na działce ewid. nr 777/2, obręb Tarnowo Podgórne”;

7. uchyla pkt I.2.21 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Na etapie realizacji przedsięwzięcia, teren budowy zlokalizowany w pobliżu siedlisk płazów znajdujących się na działkach ewid. nr: 777/2, obręb Tarnowo Podgórne oraz 128, 160/12, 203, obręb Sady:

1. wygrodzić tymczasowymi ogrodzeniami herpetologicznymi:

- a) min. od km ok. 161+542 do km ok. 161+586 (ul. Poznańska, dotyczy zbiornika na działce nr 777/2, obręb Tarnowo Podgórne) po obydwu stronach drogi;
- b) min. od km ok. 164+099 do km ok. 164+179 (ul. Poznańska, dotyczy zbiornika na działce nr 128, obręb Sady) po lewej stronie drogi;
- c) min. od km ok. 0+486 do km ok. 0+540 (droga serwisowa nr 9 - DS9, dotyczy zbiornika na działce nr 160/12, obręb Sady) po prawej stronie drogi;
- d) min. od km ok. 164+393 do km ok. 164+431 (ul. Poznańska, dotyczy zbiornika na działce nr 203, obręb Sady) po prawej stronie drogi,

a także w miejscach wskazanych przez nadzór herpetologiczny. Wygradzenia powinny mieć wysokość co najmniej 50 cm ponad powierzchnią gruntu, a w gruncie należy je umieścić na głębokość min. 15-20 cm. Górną część płotka należy zakończyć dodatkowo przewieszka o długości 10 cm wygiętą pod kątem 45-90° w kierunku przeciwnym do terenu budowy. Ogrodzenie należy wykonać z materiału litego, zapewniającego trwały naciąg lub z siatki metalowej. W przypadku siatki, jej oczka nie mogą przekraczać wymiarów 0,5 cm × 0,5 cm. Wolne końce ogrodzeń należy zakończyć U- lub C-kształtnymi zawrotkami;

2. zastosować wiaderka zamontowane po zewnętrznej stronie płotków tymczasowych (min. co 20 m oraz na obu ich końcach). Wiaderka o wysokości min. 40 cm powinny posiadać przepuszczalne dno oraz zostać wkopane równo z gruntem, tak aby stanowiły pułapki, pozwalające na wyłowienie migrujących zwierząt (płazów) i ich późniejsze przeniesienie pod nadzorem przyrodniczym do właściwych siedlisk, poza strefę zagrożenia. W pułapkach należy umieścić materiał osłaniający płazy przed słońcem i drapieżnikami, np. mech, liście. Do każdej pułapki należy włożyć kij, w taki sposób,

aby wystawał z pułapki pod dużym kątem i umożliwiał wyjście małym gryzoniom i ryjówkom. Wiaderka muszą zostać umieszczone maksymalnie blisko ogrodzenia (powinny wręcz do niego przylegać), tak aby płazy wędrujące wzdłuż ogrodzenia zawsze do nich wpadały, a nie przechodziły obok. Specjalista herpetolog z nadzoru przyrodniczego w okresie aktywności płazów (od 1 marca do końca października) dokona kontroli wkopanych wiader: w okresie wiosennych i jesiennych migracji, tj. od 1 marca do 15 maja oraz od 15 sierpnia do 15 października dwa razy dziennie (rano i wieczorem), w pozostałym okresie raz dziennie. W przypadku stwierdzenia obecności zwierząt, osobniki przenieść pod nadzorem przyrodniczym do odpowiedniego dla danego gatunku miejsca o cechach siedliska, w którym występuje w sposób naturalny, oddalonego poza zasięg oddziaływania inwestycji;

3. utrzymywać tymczasowe wygrodzienia herpetologiczne w stanie technicznym zapewniającym ich właściwe funkcjonowanie, w szczególności poprzez kontrole ich stanu oraz niezwłoczne dokonywanie bieżących napraw, jak również usuwania roślinności przerastającej konstrukcje wygrodzień, ułatwiającej wspinanie się zwierząt. Kontroli wygrodzień dokonywać razem z kontrolami wkopanych wiader”;

8. uchyla pkt I.2.22 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

1. „Należy wykonać nasadzenia zastępcze drzew w formie nasadzeń rzędowych w skali min. 1:1 do liczby wyciętych drzew, tj. min. 220 sztuk drzew o docelowej wysokości powyżej 15 m, a także nasadzenia zastępcze krzewów w skali min. 1:1 w stosunku do usuwanej ich powierzchni tj. min. 590 m². W przypadku usunięcia drzew: wierzb białych *Salix alba* (LP 182, 183) wykonać nasadzenia zastępcze gatunkiem wierzybiałej w stosunku 1:10. W przypadku usunięcia jesionów wyniosłych *Fraxinus excelsior* (LP 229-231) wykonać nasadzenia zastępcze gatunkiem jesionu wyniosłego w stosunku 1:5. Nasadzenia zastępcze wykonać przy rozbudowywanym odcinku drogi DK92 lub drogach serwisowych. Tylko w przypadku gdy ww. teren nie zapewni wystarczającej ilości miejsca do wykonania nasadzeń dopuszcza się wykonanie nasadzeń do 50% ww. liczby drzew oraz krzewów na terenie gminy Tarnowo Podgórne w formie zieleni przydrożnej innych dróg. Do nasadzeń wykorzystać gatunki rodzime drzew, a w przypadku krzewów nie wykorzystywać gatunków inwazyjnych lub potencjalnie inwazyjnych; przy użyciu sadzonek pochodzących z polskiego materiału szkółkarskiego. Wśród nasadzeń w przestrzeni blisko zabudowy mieszkaniowej (np. od km 159+100 do km 160+200, od km 164+300 do km 164+900 DK92) należy bezwzględnie unikać drzew alergizujących, tj. leszczyny, olchy, topoli, brzozy i jesionu;
2. W przypadku dokonywania nasadzeń pnączy przy ekranach akustycznych należy je lokalizować od strony zewnętrznej ekranów akustycznych - przeciwnej do strony jezdni, a do nasadzeń wykorzystać wyłącznie rodzime gatunki pnączy;
3. Wymagania dotyczące sadzonek drzew:
 - a) szkółkowane co najmniej 2-krotnie;
 - b) z zakrytym systemem korzeniowym;

- c) prawidłowo uformowane, z zachowaniem charakterystycznych dla gatunku i odmiany pokroju, wysokości, szerokości i długości pędów, a także równomiernego rozgałęzienia;
 - d) bez uszkodzeń mechanicznych;
 - e) pąk szczytowy wyraźnie uformowany;
 - f) bryła korzeniowa prawidłowo uformowana, zwarta, nieuszkodzona, na korzeniach szkieletowych powinny występować liczne drobne korzenie;
 - g) pędy szkieletowe korony powinny być dobrze wykształcone i równomiernie rozmieszczone oraz występować w ilości zależnej od gatunku i odmiany, jednak nie mniejszej niż 4;
 - h) obwody pni sadzonek na wysokości 100 cm powinny wynosić min. 10 cm, a średnice bryły korzeniowych min. 45 cm;
 - i) niedopuszczalne jest wykorzystywanie sadzonek: z uszkodzeniami mechanicznymi, pęknięciami kory i oznakami martwicy, z odrostami podkładki poniżej miejsca szczepienia, ze śladami żerowania szkodników, z uszkodzonym pękiem szczytowym przewodnika, z uszkodzoną bądź przesuszoną bryłą korzeniową;
 - j) w czasie transportu sadzonki muszą być zabezpieczone przed uszkodzeniem i przesuszeniem bryły korzeniowej;
4. Wymagania dotyczące sposobu nasadzeń drzew, krzewów i pnączy:
- a) sadzenie wykonywać wczesną wiosną (przed rozpoczęciem wegetacji) lub późną jesienią (po zakończeniu wegetacji);
 - b) wielkość dołków pod drzewa wykonać 2-, 3-krotnie większą niż bryła korzeniowa sadzonej rośliny, należy zaprawić doły urodzajną ziemią;
 - c) drzewa opalikować, przy czym wysokość palików wbitych do gruntu powinna być równa wysokości pnia posadzonego drzewa. Przy montażu palików nie uszkodzić bryły korzeniowej, pień drzewa należy do palików mocować taśmą przeznaczoną do tego celu;
 - d) po posadzeniu drzew wokół nich należy wykonać misy – zagłębienia 5-7 cm, w których należy rozścielić warstwę mielonej kory (ok. 5 cm);
 - e) po posadzeniu drzew, krzewów czy pnączy, należy je obficie podlać (w przypadku drzew min. 30 l/drzewo), zapewnić im regularne podlewanie w pierwszym roku po posadzeniu, w następnych dwóch latach podlewać w okresach długotrwałej suszy;
 - f) w pierwszych pięciu latach po posadzeniu: corocznie wymieniać uschnięte, bądź uszkodzone sadzonki w stosunku 1:1 (termin sadzenia zostanie określony przez dendrologa odpowiedzialnego za monitoring, który uwzględni gatunki drzew, krzewów, pnączy i uwarunkowania meteorologiczne) spośród zakresu gatunków wskazanego powyżej, poprawiać (formować) zagłębienia – misy, odchwaszczać misy – zagłębienia wokół posadzonych drzew, uzupełniać korę w misach pod

drzewami, nawozić, usuwać odrosty korzeniowe przy drzewach, wymieniać złe, uszkodzone paliki i zniszczone wiązania, poprawiać pion drzew, wykonywać cięcia w zależności od potrzeby (sanitarne, cięcia formujące młode korony), lub wykonywać inne zabiegi pielęgnujące wskazane przez monitoring dendrologiczny”;

9. uchyla pkt I.2.23 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Prace przygotowawcze oraz prace budowlane należy prowadzić pod nadzorem przyrodniczym, składającym się z wykwalifikowanych specjalistów (w szczególności herpetologa i dendrologa), posiadających doświadczenie praktyczne, zdobyte w trakcie pracy w terenie. Poszczególni specjaliści, w ramach swoich kompetencji, w razie konieczności będą przedstawiać wskazania do dalszego prowadzenia prac i/lub przedstawiać dodatkowe rozwiązania naprawcze, do których należy się stosować.

1. W przypadku nadzoru herpetologicznego, jego zakres będzie w szczególności obejmował:

- a) teren budowy całego odcinka inwestycji (w tym wykopów, zagłębień wypełnionych wodą, zastoisk i zalewisk, rowów, studni, elementów urządzeń podczyszczających) w celu poszukiwania uwięzionych zwierząt (płazów, małych ssaków), ze szczególnym uwzględnieniem odcinków w rejonie występowania siedlisk płazów. W przypadku stwierdzenia obecności zwierząt, osobniki przenieść pod nadzorem przyrodniczym do odpowiedniego dla danego gatunku miejsca o cechach siedliska, w którym występuje w sposób naturalny, oddalonego poza zasięg oddziaływania inwestycji;
- b) kontrolę terenu przed rozpoczęciem poszczególnych etapów prac pod kątem występowania gatunków chronionych, kontrolę wykopów przed ich zasypaniem celem wykluczenia obecności płazów i drobnych zwierząt, identyfikację zagrożeń dla tych gatunków w wyniku realizacji planowanych prac oraz podejmowanie na bieżąco działań zapobiegających tym zagrożeniom, poprzez modyfikację sposobu prowadzenia prac, dostosowanie terminów prowadzenia prac;
- c) nadzór realizacji warunków pkt 6 i 7 niniejszej decyzji, w tym kontrolę sposobu wykonania i lokalizacji wygradzeń tymczasowych, wyznaczanie dodatkowych miejsc lokalizacji tymczasowych wygradzeń herpetologicznych, a także dokonywanie kontroli;
- d) nadzór realizacji warunków pkt 10 i 11 niniejszej decyzji;

2. W przypadku nadzoru dendrologicznego, jego zakres będzie w szczególności obejmował:

- a) kontrolę prac nad zabezpieczeniem drzew nieprzeznaczonych do wycinki oraz pracami w ich obrębie – realizacja warunków pkt 3 i 4 niniejszej decyzji;
- b) nadzór nad wykonywaniem nasadzeń kompensujących – realizacja pkt 8 niniejszej decyzji;

- c) przeprowadzenie kontroli występowania chronionej lichenobioty w obrębie drzew przeznaczonych do wycinki.

Sprawozdanie z nadzoru należy przedłożyć w ciągu 6 miesięcy od jego zakończenia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska”;

10. uchyla pkt I.3.2 ww. decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Planowane do budowy przepusty dostosować do funkcji przejścia dla małych zwierząt:

- a) ok. km 0+112,45 – droga serwisowa nr 4 (DS4) – ciek L10 – zbiornik na działce nr 777/2, obręb Tarnowo Podgórne;
- b) ok. km 0+62,30 – ul. Poznańska (łącznica) – ciek L10 – zbiornik na działce nr 777/2, obręb Tarnowo Podgórne;
- c) ok. km 161+500 – ul. Poznańska – ciek L10 – zbiornik na działce nr 777/2, obręb Tarnowo Podgórne;
- d) ok. km 0+278,49 – droga serwisowa nr 5 (DS5) – ciek L10 – zbiornik na działce nr 777/2, obręb Tarnowo Podgórne;
- e) ok. km 0+489,40 – droga serwisowa nr 1 (DS1);
- f) ok. km 159+560 – ul. Poznańska;

poprzez budowę z obydwu stron cieków suchych półek ziemnych (gruntowe pasy terenu powyżej wody średniej) o szerokości półki min. 50 cm (nie mniej niż 2 x 0,5 m), wysokość minimalna (światło pionowe) od półki do spodu konstrukcji przepustu $\geq 1,5$ m. Półki muszą być płynnie połączone z terenem przyległym do ciek dościami pokrytymi ziemią i zadarnionymi, o nachyleniu nie większym niż 1:3 i o szerokości nie mniejszej niż 0,5 m po lewej i prawej stronie rowu. W przypadku gdy do ciek zlokalizowanego na przejściu uchodzą rowy odwodnieniowe, półki muszą bezkolizyjnie przeprowadzać zwierzęta przez koryta rowów i w tym celu konieczne jest skanalizowanie ujściowych odcinków otwartych rowów lub zastosowanie szczelnych przykryć. Przepusty wyposażać w szczelne ogrodzenia ochronno-naprowadzające, po obu stronach przebudowywanych odcinków drogi:

- g) od km ok. 0+102 do km ok. 0+123 – droga serwisowa nr 4, przepust nr 7;
- h) od km ok. 0+052 do km ok. 0+073 – ul. Poznańska, przepust nr 8;
- i) od km ok. 0+268 do km ok. 0+289 – droga serwisowa nr 5, przepust nr 4;
- j) od km ok. 161+440 do km ok. 161+555 – ul. Poznańska;
- k) od km ok. 0+479 do km ok. 0+499 – droga serwisowa nr 1, przepust nr 1;
- l) od km ok. 159+545 do km ok. 159+565 – ul. Poznańska.

Płotki mają być wykonane z prefabrykatów betonowych lub polimerobetonowych, o wysokości min. 50 cm ponad powierzchnią gruntu. Górna część konstrukcji winna być wygięta w kierunku terenu przylegającego do pasa drogi, pod kątem nie mniejszym niż 45° i nie większym niż 90°. Alternatywnie dopuszcza się zastosowanie ogrodzenia z siatki stalowej ocynkowanej o maksymalnych wymiarach oczek 5 mm × 5 mm, wysokości min. 50 cm w części nadziemnej, zagłębionego w gruncie na głębokości min. 15 cm, z

Z uwagi na liczbę stron biorących udział w prowadzonym przez RDOŚ w Poznaniu postępowaniu, w niniejszej sprawie zastosowanie miał art. 74 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, ze zm.), dalej u.o.o.ś., w myśl którego jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się art. 49 k.p.a., a zatem stronom postępowania doręczenie decyzji z 19 marca 2021 r. nastąpiło poprzez publiczne obwieszczenie. Mając na uwadze powyższe, RDOŚ w Poznaniu, obwieszczeniem z 26 marca 2021 r., znak: WOO-II.420.251.2018.JS.41, poinformował strony postępowania o wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Ww. obwieszczenie zostało umieszczone: na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Poznaniu, a także na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy Tarnowo Podgórne.

Od ww. decyzji skuteczne odwołania w terminie ustawowym do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, za pośrednictwem RDOŚ w Poznaniu wnieśli: [REDAKTOWANE], reprezentowani przez pełnomocnika [REDAKTOWANE] (w dalszym toku postępowania odwoławczego, GDOŚ otrzymał zawiadomienie z 2 września 2022 r. o wypowiedzeniu przedmiotowych pełnomocnictw) oraz GDDKiA.

Skarżący [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] w odwołaniu podnieśli następujące zarzuty:

1. naruszenie art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b u.o.o.ś. poprzez zaniechanie nałożenia w decyzji obowiązku uwzględnienia chodnika i płotu akustycznego, szczegółowo opisanych przez skarżących, w ramach unikania, zapobiegania i ograniczania oddziaływania przedmiotowej inwestycji na środowisko, choć z oceny oddziaływania inwestycji na środowisko wynika taka potrzeba;
2. naruszenie art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. c u.o.o.ś. w związku z art. 72 ust. 1 pkt 10 u.o.o.ś. poprzez zaniechanie określenia w decyzji chodnika i płotu akustycznego, szczegółowo opisanych przez odwołujących, jako wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, w szczególności w projekcie zagospodarowania działki lub terenu lub w projekcie architektoniczno-budowlanym;
3. naruszenie art. 80 ust. 1 pkt 3 u.o.o.ś. poprzez wydanie decyzji bez wzięcia pod uwagę wyników postępowania z udziałem społeczeństwa;
4. naruszenie art. 7 k.p.a. poprzez zaniechanie podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego niniejszej sprawy oraz zaniechanie uwzględnienia w decyzji interesu społecznego i słusznego interesu obywateli.

Odwołujący GDDKiA podniósł następujące uwagi dotyczące treści decyzji RDOŚ w Poznaniu, tym samym wnosząc o:

5. zmianę decyzji w pkt I.2.11 o brzmieniu: *Zaplecze techniczne robót wraz z miejscem parkowania ciężkich maszyn budowlanych lokalizować w odległości co najmniej 100 m od*

terenów wymagających ochrony akustycznej, zmniejszając tą odległość do 50 m, ze względu na zbyt zwartą zabudowę oraz tereny rolne, które ograniczają możliwość wykonania niniejszego zaplecza zgodnie z pozostałymi warunkami decyzji;

6. zmianę decyzji w pkt I.2.22 o brzmieniu: *W obrębie przebudowywanej drogi wykonać nasadzenia zastępcze rodzimymi gatunkami drzew liściastych, a liczbie co najmniej 500 drzew i 1000 m² krzewów. Do nasadzeń zastosować prawidłowo wyprodukowany materiał szkółkarski drzew: właściwie uformowanych, o wyprowadzonej koronie i prostym pniu oraz proporcjonalnej bryle korzeniowej. Nasadzenia pielęgnować i regularnie podlewać przez okres 3 lat, określając ilość nasadzeń zastępczych w stosunku do ilości drzew wycinanych, ze względu na brak możliwości doprecyzowania ilości drzew i krzewów przeznaczonych do wycinki oraz zwiększając obszar do wykonania nasadzeń w obrębie drogi do obszaru gminy Tarnowo Podgórne;*
7. zmianę decyzji w pkt I.3.2 o brzmieniu: *Planowane do budowy przepusty dostosować do funkcji przejścia dla zwierząt małych poprzez budowę suchych pótek o szerokości półki min. 50 cm (łącznie min. 1,0 m) w przypadku pótek ziemnych i min. 40 cm szerokości (łącznie 80 cm) w przypadku pótek podwieszanych. Przepusty wyposażyć w szczelne ogrodzenia ochronno-naprowadzające, po obu stronach przebudowywanych odcinków drogi, wskazując przepusty, które powinny posiadać półki dla małych zwierząt, ze względu na ich lokalizację w pobliżu zbiorników wodnych, a także wskazując rozmiary projektowanych przepustów, uwzględniając przy tym, że dla niektórych przepustów możliwości techniczne uniemożliwiają wykonanie pótek dla małych zwierząt oraz, że część z przepustów zaprojektowana jest na ciągach drenarskich; podając kilometraże przepustów, które powinny posiadać półki dla małych zwierząt, tj.: 0+112,45 DS4; 0+489,40 DS1; 0+279,53 DS5, 0+62,30 ul. Poznańska;*
8. zmianę uzasadnienia decyzji na str. 11 pkt a, o brzmieniu: *rozbudować drogę serwisową nr 1 o długości 550 m przebiegającą po prawej stronie drogi krajowej nr 92 na odcinku od km 159+070 do km 159+614. Zakres tej rozbudowy przewiduje połączenie ulicy Poznańskiej z ulicą Sowią, poszerzenie jezdni do szerokości 6,00 m, zlikwidowanie zjazdu na tę drogę z drogi krajowej nr 92 oraz zjazdu z tej drogi na drogę krajową nr 92 oraz budowę przepustu pod drogą. Droga ta zostanie wykonana w technologii nawierzchni bitumicznych, określając szerokość jezdni do 6 m, ze względu na możliwość zmian szerokości jezdni dopuszczone zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682), dalej p.b., i warunkami technicznymi;*
9. zmianę uzasadnienia decyzji na str. 11-12 pkt c, d, e, f, g, h, i, dotyczących szerokości dróg serwisowych i dojazdowych, określając szerokość do „x” m;
10. zmianę uzasadnienia decyzji w akapicie 3 na str. 20 dotyczących pótek dla małych zwierząt w przebudowywanych przepustach, wskazując tylko przepusty, które powinny posiadać półki dla małych zwierząt, tj.: 0+112,45 DS4; 0+489,40 DS1; 0+279,53 DS5, 0+62,30 ul. Poznańska;

11. zmianę uzasadnienia decyzji w akapicie 1 na str. 22 dotyczących budowy chodnika, ze względu na dopuszczenie przez inwestora budowy chodnika w zaproponowanej przez strony postępowania lokalizacji, co jednakże będzie wiązało się ze zwiększeniem zajętości terenów prywatnych i zbliżeniem się drogi do budynków mieszkalnych znajdujących się na działkach ewid. nr 1681 i 1682 przy ul. Poznańskiej;
12. zmianę charakterystyki przedsięwzięcia w akapicie 3 na str. 24 wymieniających numery działek ewidencyjnych, na których będzie realizowane przedsięwzięcie, usuwając numery działek z charakterystyki, ponieważ jedynym dokumentem pokazującym obszar przedsięwzięcia powinny być załączone do karty informacyjnej przedsięwzięcia i raportu mapy;
13. zmianę charakterystyki przedsięwzięcia na str. 25 pkt a, o brzmieniu: *rozbudować drogę serwisową nr 1 o długości około 550 m przebiegającą po prawej stronie drogi krajowej nr 92 na odcinku od km 159+070 do km 159+614. Zakres tej rozbudowy przewiduje połączenie ulicy Poznańskiej z ulica Sowią, poszerzenie jezdni do szerokości 6,00 m, zlokalizowanie zjazdu na tę drogę z drogi krajowej nr 92 oraz zjazdu z tej drogi na drogę krajową nr 92 oraz budowę przepustu pod drogą. Droga zostanie wykonana w technologii nawierzchni bitumicznej, określając szerokość jezdni do 6 m, ze względu na możliwość zmian szerokości jezdni dopuszczone zgodnie z prawem budowlanym i warunkami technicznymi;*
14. zmianę charakterystyki przedsięwzięcia na str. 25 w pkt c, d, e, f, g, h, i, określających szerokości dróg serwisowych i dojazdowych, określając ich szerokości do „x” m.

Odwołujący [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] wnieśli o:

- uchylenie decyzji RDOŚ w Poznaniu w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez ustalenie środowiskowych uwarunkowań dla inwestycji ze wskazaniem jako dopuszczonego do realizacji wariantu uwzględniającego kwestie chodnika i płotu akustycznego, szczegółowo opisane przez odwołujących;
- w razie braku zgody wnioskodawcy na uwzględnienie wariantu proponowanego przez skarżących, uchylenie decyzji RDOŚ w Poznaniu w całości oraz orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odmówienie zgody na realizację przedsięwzięcia;
- w razie stwierdzenia wydania decyzji z naruszeniem przepisów postępowania i koniecznego wyjaśnienia zakresu sprawy mającego istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, uchylenie decyzji w całości i przekazanie sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

GDOŚ ustalił i zważył co następuje.

Niniejsze przedsięwzięcie, co ujęto w zaskarżonej decyzji, zostało zakwalifikowane jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z § 3 ust. 2 pkt 1 w związku z § 2 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71), tj. *drogi o nie mniej niż czterech pasach ruchu i długości nie mniejszej niż 10 km w jednym*

odcinku oraz zmiana przebiegu lub rozbudowa istniejącej drogi o dwóch pasach ruchu do co najmniej czterech pasów ruchu na długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku. Podkreślić należy, że rozporządzenie to utraciło moc w toku postępowania pierwszoinstancyjnego (tj. w dniu 26 września 2019 r.), ale z uwagi na § 4 zastępującego go rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 poz. 1839, ze zm.) wciąż znajduje zastosowanie w przedmiotowej sprawie. Zważywszy, że inwestycja zalicza się do przedsięwzięć, dla których do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwym organem jest regionalny dyrektor ochrony środowiska, a przedsięwzięcie planowane jest na terenie województwa wielkopolskiego, organem właściwym do wydania zaskarżonej decyzji był RDOŚ w Poznaniu (na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. p u.o.o.ś.). Powyższe uzasadnia, z uwagi na brzmienie art. 127 ust. 3 u.o.o.ś., właściwość rzeczową i instancyjną GDOŚ w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, organ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego. W toku postępowania odwoławczego GDOŚ rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Organ nie znalazł przyczyn, które uzasadniałyby uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie jej do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego przez RDOŚ w Poznaniu, organ drugiej instancji stwierdził, że nie zostały ustalone wszystkie istotne okoliczności faktyczne. Wobec powyższego GDOŚ wezwał podmiot podejmujący się realizacji inwestycji do przedłożenia wyjaśnień dotyczących przedmiotowego przedsięwzięcia pismami z:

- 25 kwietnia 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.13.2021.EK.11;
- 26 stycznia 2023 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.13.2021.EK/AWT.24;
- 7 marca 2023 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.13.2021.EK/AWT.28.

Na powyższe wezwania wnioskodawca przedłożył żądane wyjaśnienia przy pismach z:

- 29 sierpnia 2022 r., znak: KFGSK-097-FG-2017068;
- 13 lutego 2023 r., znak: KFGSK-101-FG-2017068;
- 27 marca 2023 r., znak: KFGSK-103-FG-2017068.

Pismami z 22 grudnia 2021 r., 16 marca 2022 r. oraz 6 kwietnia 2022 r. adw. ██████████, reprezentując ██████████, ██████████, ██████████ i ██████████ wniósł o umożliwienie zapoznania się z aktami przedmiotowej sprawy oraz o przesłanie ich skanów. Na wstępie zaznaczenia wymaga, że zgodnie z art. 21 ust. 2 pkt 16 u.o.o.ś. w publicznie dostępnych wykazach zamieszcza się dane o raportach. Wobec powyższego w przypadku potrzeby zapoznania się z raportem, jest on publicznie (elektronicznie) dostępny, o czym informuje ww. przepis. Natomiast odnosząc się do powyższych wniosków ██████████, GDOŚ, pismami z 22 marca 2022 r., znak: DOOŚ-

WDŚZIL.420.13.2021.EK.10, oraz 14 kwietnia 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.13.2021.EK.11, poinformował, że zgodnie z art. 73 § 1 i 1a k.p.a. strona ma prawo do wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów, a czynności te są dokonywane w lokalu organu administracji publicznej w obecności pracownika tego organu. W związku z powyższym organ drugiej instancji podkreślił, że ww. przepis nie przewiduje obowiązku wykonania przez organ administracji publicznej wykazu lub kopii akt sprawy i doręczenia ich stronie postępowania. Powyższe potwierdza Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 29 marca 2001 r., (sygn. akt: II SA 2580/00), zgodnie z którym sporządzanie notatek czy odpisów z akt postępowania przepis pozostawił stronie, niezależnie od rodzaju użytych do tego środków technicznych. Tym samym wyraźnie zostały rozgraniczone obowiązki organu administracji (umożliwienie przeglądania akt i sporządzania z nich notatek i odpisów) i uprawnienia strony (do przeglądania akt oraz sporządzania notatek i odpisów). GDOŚ mając obowiązek stworzenia warunków gwarantujących możliwość zapoznania się z aktami sprawy, poinformował o możliwości bezpośredniego wglądu w dokumentację przedmiotowej sprawy w siedzibie organu.

████████████████████, pismem z 5 stycznia 2023 r. wniósł o nieinstalowanie lub maksymalnie możliwe ograniczenie ekranów akustycznych na wysokości działek ewid. nr 773/3 i 769/2, obręb 0016 Tarnowo Podgórne, których montaż może znacząco ograniczyć możliwość prowadzenia na ww. działkach inwestycji gospodarczych. Wnioskodawca wskazał także, że działka ewid. nr 773/3, w części przylegającej do obecnej drogi technicznej przy drodze krajowej, w planie zagospodarowania przestrzennego przeznaczona jest pod aktywację gospodarczą, działka ewid. nr 769/2 oraz pozostała część działki ewid. nr 773/3 w studium zagospodarowania przestrzennego również przeznaczona jest pod aktywację gospodarczą.

Odnosząc się do powyższego należy zaznaczyć, że przedmiotowe przedsięwzięcie, jakim jest budowa dróg serwisowych dla drogi krajowej nr 92, charakteryzuje się znaczącym oddziaływaniem akustycznym. W celu zachowania akustycznych standardów jakości środowiska, niezbędne jest podjęcie działań zapobiegawczych m.in. w postaci odpowiednio dobranych ekranów akustycznych. Jednym z zaprojektowanych ekranów akustycznych jest ekran E-3, zlokalizowany po południowej stronie drogi krajowej nr 92 w km 161+774 – 161+976. Projekt ww. ekranu związany jest z obecnością budynków podlegających ochronie przed hałasem na działkach ewid. nr 776/6 oraz 773/3 (w części przylegającej do drogi serwisowej), obręb 0016 Tarnowo Podgórne. Zgodnie z obowiązującą uchwałą nr XXIX/409/2016 Rady Gminy Tarnowo Podgórne z dnia 28 czerwca 2016 r. (Dz. U. Woj. Wielkopolskiego z 2016 r. poz. 4261), a także informacjami znajdującymi się w analizie akustycznej stanowiącej załącznik do raportu oraz mapie dostępnej na stronie: <https://tarnowopodgorne.e-mapa.net/> (data dostępu: 18 kwietnia 2023 r.), na ww. działkach znajdują się budynki mieszkalne jednorodzinne kolejno na terenie zabudowy zagrodowej oraz na terenie obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej. Przedłożone mapy zasięgu skumulowanego oddziaływania akustycznego (analiza akustyczna z 29 marca 2020 r., znak: ZO/74/03/2019-U2) wykazały, że na wysokości ww. działek występują

przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu zarówno dla pory dnia, jak i nocy, dla prognozy na rok 2020 oraz 2040. W związku z powyższym zaprojektowany został ekran akustyczny E-3, który zapewni ochronę akustyczną w wybranej lokalizacji. Zmiana dobranych dla ekranu E-3 parametrów, a szczególnie jego długości, nie zapewniłaby wystarczającej dla budynków mieszkalnych bariery przed hałasem.

W trakcie postępowania odwoławczego, przed wydaniem decyzji rozstrzygającej sprawę, GDOŚ działając zgodnie z art. 10 § 1 k.p.a. oraz mając na względzie obowiązki wynikające z zasady czynnego udziału stron w postępowaniu, zawiadomieniem z 7 kwietnia 2023 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.13.2021.EK/AWT.30, poinformował strony postępowania o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji. Żadna ze stron nie skorzystała ze swoich uprawnień procesowych w tym zakresie.

W wyniku czynności organu drugiej instancji dokumentacja została zgromadzona w stopniu wystarczającym do pełnego i prawidłowego rozpoznania sprawy. Po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji oraz mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, lecz do analizy całości akt sprawy oraz kontroli merytorycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia, GDOŚ uchylił punkty I.2.2, I.2.11, I.2.15, I.2.18, I.2.20, I.2.21, I.2.22, I.2.23, I.3.2, I.3.3 oraz VII decyzji RDOŚ w Poznaniu i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy, a także uchylił pkt I.2.19 oraz II skarżonej decyzji i umorzył postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie, natomiast w pozostałej części utrzymał ww. decyzję w mocy. W dalszej części niniejszej decyzji organ odwoławczy uzasadnił wprowadzone w skarżonej decyzji zmiany oraz szczegółowo rozpatrzył i ustosunkował się do zarzutów stron postępowania podnoszonych w odwołaniach.

W związku z mało precyzyjnym warunkiem zawartym w pkt I.2.2 decyzji RDOŚ w Poznaniu (pkt 1 niniejszej decyzji), dotyczącym odwadniania wykopów budowlanych, organ drugiej instancji wskazał parametry, do jakich należy oczyścić wody pochodzące z odwodnienia wykopów budowlanych, przed wprowadzeniem ich do cieków sztucznych oraz naturalnych. Powyższe działanie zapobiegnie potencjalnemu przedostawaniu się zanieczyszczeń do zbiorników wodnych.

Rozpatrując przedmiotową sprawę organ odwoławczy w warunku określonym w pkt I.2.11 decyzji RDOŚ w Poznaniu postanowił o konieczności zmiany jego pierwotnego brzmienia. Po dokładnej analizie raportu, w tym załączników graficznych wskazujących lokalizację przedmiotowej inwestycji, GDOŚ w pkt 2 niniejszej decyzji dokonał korekty odległości jaką należy zachować lokalizując zaplecza robót technicznych od terenów chronionych akustycznie. Powyższa zmiana wynika z licznie występujących terenów rolnych oraz zwartej zabudowy wzdłuż planowanego przedsięwzięcia, którego liniowy charakter mógłby utrudniać zachowanie 100 m odległości od terenów chronionych, przestrzegając jednocześnie pozostałych warunków skarżonej decyzji odnoszących się do lokalizowania

zapleczy technicznych, w tym miejsc parkowania ciężkich maszyn budowlanych. Ponadto zbyt duża odległość miejsca wykonywania prac od zapleczy technicznych mogłaby stanowić przeszkodę w możliwie najszybszej realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Tym samym organ drugiej instancji przychylił się do wniosku odwołujących o zmniejszenie odległości lokalizowania zapleczy robót technicznych względem terenów wymagających ochrony akustycznej.

Według organu odwoławczego warunek określony w pkt I.2.15 skarżonej decyzji jest niejasny i przerzucający obowiązek organu środowiskowego, który dotyczy konieczności ustalenia sposobu ograniczenia wycinki drzew, na inwestora. Pierwotne sformułowanie przedmiotowego warunku było w praktyce nieweryfikowalne, wobec czego nie miałyby realnego wpływu na sposób realizacji planowanego przedsięwzięcia. W związku z powyższym, pismem z 25 kwietnia 2022 r., GDOŚ wezwał wnioskodawcę o wyjaśnienie w jakim zakresie może zostać ograniczona wycinka drzew. Po przeanalizowaniu propozycji minimalizacji wycinki zadrzewień złożonej przez podmiot podejmujący się realizacji inwestycji, organ odwoławczy uznał, że uargumentowane względami przyrodniczymi jest wkomponowanie w otaczającą zielen przydrożną drzew oraz krzewów, które zostały wskazane w pkt 3 tabeli 1 niniejszej decyzji. Uznano również, że pozostawienie i wkomponowanie zaproponowanych przez inwestora drzew z gatunku robinia akacja oraz klon jesionolistny nie jest uzasadnione, ze względu na konieczność ograniczenia rozprzestrzeniania się gatunków inwazyjnych.

W warunku zawartym w pkt I.2.18 decyzji RDOŚ w Poznaniu, GDOŚ zdecydował o konieczności doprecyzowania czynności mających na celu zapewnienie ochrony drzew i krzewów nieprzeznaczonych do wycinki. Nowe brzmienie ww. warunku zawartego w pkt 4 niniejszej decyzji, wskazuje wymagania dotyczące składowania materiałów, przemieszczania się pojazdów, a także sposobu prowadzenia prac w obrębie rzutu koron drzew nieprzeznaczonych do wycinki. W związku z poprzednim lakonicznym brzmieniem niniejszego warunku, organ postanowił uszczegółowić, które drzewa wymagają ogrodzenia taśmą, a które wymagają większej ochrony w postaci oszalowania ich pni deskami. Organ dopuścił także możliwość wykonania dodatkowych prac zabezpieczających zaleconych przez nadzór przyrodniczy.

Warunek określony w pkt I.2.19 skarżonej decyzji (pkt 5 niniejszej decyzji), dotyczący składowania materiałów budowlanych oraz postoję ciężkiego sprzętu w obrębie rzutu koron drzew, został uchylony, a postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie umorzone, ze względu na fakt, iż powielał on zapisy pkt 4 niniejszej decyzji.

Rozpatrując przedmiotową sprawę GDOŚ zadecydował o konieczności zmiany warunku określonego w pkt I.2.20 decyzji organu pierwszej instancji, poprzez doprecyzowanie obowiązków dotyczących prawidłowego zabezpieczenia obiektów stanowiących antropogeniczne pułapki dla małych zwierząt, a w szczególności płazów.

W związku z powyższym, w pkt 6.1 decyzji reformatoryjnej, GDOŚ wskazał szereg działań i zabezpieczeń mających na celu ochronę płazów oraz małych ssaków podlegających ochronie gatunkowej. Dodatkowo w pkt 6.2, na podstawie informacji zawartych w odpowiedzi

podmiotu podejmującego się realizacji inwestycji z 29 sierpnia 2022 r., organ odwoławczy zakazał ingerencji w wyszczególnione ww. punkcie zbiorniki wodne, które stanowią siedliska płazów.

Ze względu na mało precyzyjne określenie warunków pkt I.2.21 skarżonej decyzji (pkt 7 niniejszej decyzji), GDOŚ postanowił o konieczności uzupełnienia wymogów dotyczących wykonania tymczasowych ogrodzeń herpetologicznych oraz stosowania pułapek dla drobnych zwierząt.

W pkt 7.1 decyzji reformatoryjnej organ odwoławczy wskazał kilometraża przedsięwzięcia, na których mają zostać zlokalizowane tymczasowe ogrodzenia herpetologiczne. Dopuszczono również stosowanie ww. ogrodzeń wykonanych nie tylko z litego materiału, ale także w postaci metalowych siatek o oczkach nie większych niż 0,5 x 0,5 cm. Dodatkowo, zgodnie z zaleceniami zawartymi w publikacji „Poradnik ochrony płazów” (R. Kurek, 2011 r., str. 54-55) wprowadzono wymogi dotyczące budowy zakończeń wygradzeń herpetologicznych, które wpływają na zwiększenie ich skuteczności.

Następnie w pkt 7.2 GDOŚ uzupełnił niniejszą decyzję o wymagania dotyczące lokalizacji oraz montażu pułapek (wiaderek) dla małych zwierząt. Zwrócono również uwagę na konieczność i częstotliwość przeprowadzania kontroli zamontowanych wiaderek, w celu odławiania i przenoszenia uwięzionych płazów do odpowiednich siedlisk.

W związku z podniesionymi uwagami w odwołaniu GDDKiA, dotyczącymi nasadzeń zastępczych, a także w związku z potrzebą doprecyzowania przedmiotowej kwestii, organ drugiej instancji postanowił o zmianie warunku określonego w pkt I.2.22 decyzji RDOŚ w Poznaniu (pkt 8 niniejszej decyzji).

W odwołaniu z 6 kwietnia 2021 r. GDDKiA wskazał, że nie dysponuje wystarczającą ilością miejsca w obrębie przebudowywanej drogi, aby przewidzianą wycinkę drzew i krzewów w całości zrekompensować we wskazanej przez organ pierwszej instancji lokalizacji. Powyższe wynika z wczesnego etapu procesu inwestycyjnego, co wiąże się z brakiem projektu budowlanego i uniemożliwia precyzyjne określenie ilości drzew i krzewów przeznaczonych do wycinki. W wyniku prowadzonego postępowania odwoławczego, pismem z 29 sierpnia 2022 r. wnioskodawca wskazał, że szacowana liczba drzew przeznaczonych do wycinki będzie wynosiła 220 sztuk, a powierzchnia krzewów ok. 590 m². Mając na uwadze powyższe, treść ww. warunku zmieniono zgodnie z otrzymanymi informacjami w pkt 8 niniejszej decyzji. GDOŚ uznał zaproponowaną skalę rekompensaty 1:1 w stosunku do usuwanej zieleni za adekwatną, aby zniwelować straty powstałe w środowisku przyrodniczym i krajobrazie, a także komforcie osób zamieszkujących tereny podmiejskie Poznania, w obrębie których realizowana będzie inwestycja.

W pkt 8.1 niniejszej decyzji organ odwoławczy wskazał ilość nasadzeń zastępczych, które mają zrekompensować planowaną wycinkę zarówno drzew, jak i krzewów. Jedynie w przypadku dwóch zinwentaryzowanych wierzb białych (l.p. 182 i 183), ze względu na ich zbliżone do pomnikowych wymiary (kolejno 272 cm i 221 cm obwodu), związaną z nimi funkcją biocenotyczną (tworzenie mikrosiedlisk owadów saproksylicznych, dziupli, schronień

dla małych ssaków) oraz stosunkowo szybką siłę wzrostu, organ drugiej instancji uznał, że w przypadku konieczności ich wycinki, skala rekompensaty winna wynosić 1:10. Podobnie w przypadku trzech jesionów wyniosłych (l.p. 229-231) o obwodach 190 cm każdy, ze względu na ich zwiększoną funkcję biocenotyczną, uznano, że skala rekompensacji winna wynosić 1:5. Należy podkreślić, że GDDKiA w piśmie z 29 sierpnia 2022 r. zaznaczył, że wykluczenie ww. drzew z zakresu wycinki nie jest możliwe, ze względu na ich bezpośrednią kolizję z trasą przedsięwzięcia. W ww. punkcie niniejszej decyzji, podkreślono również brak możliwości wykonania nasadzeń krzewów z gatunków inwazyjnych lub potencjalnie inwazyjnych. Wyjaśnić należy, że pod pojęciem tych gatunków rozumie się te, które zostały wymienione w publikacji „Rośliny obcego pochodzenia w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem gatunków inwazyjnych”, (B. Tokarska-Guzik i in., 2012 r.) z kategorią: inwazyjne, potencjalnie inwazyjne lub zadomowione z obserwowanymi przypadkami spontanicznego rozprzestrzeniania się/wnikające do siedlisk antropogenicznych lub naturalnych. Zawężenie liczby gatunków o te, w przypadku których obserwuje się ich wykraczanie poza miejsca nasadzeń, zdaniem organu odwoławczego, ograniczy możliwość ich rozprzestrzeniania się poza tereny nasadzeń. Ponadto zważając na duże zagęszczenie ludności zamieszkującej wskazany obszar i uczulający charakter niektórych pyłków roślin, organ drugiej instancji wskazał pięć gatunków drzew alergizujących, których należy unikać podczas prowadzenia nasadzeń zastępczych.

W związku z nałożeniem obowiązku wykonania pochłaniających ekranów akustycznych, organ postanowił dodatkowo wskazać warunki, jakie muszą być spełnione, w przypadku zastosowania pnączy (pkt 8.2 niniejszej decyzji). Podkreślić należy, że realizacja nasadzeń roślinności pnącej nie jest obligatoryjna. Jednakże ze względu na liczne pro środowiskowe funkcje pnączy, z których można wyodrębnić m.in. funkcję krajobrazową (wkomponowanie się ekranów akustycznych w środowisko naturalne), a także ograniczającą zanieczyszczenie powietrza (poprzez absorbowanie substancji chemicznych), GDOŚ wskazał wytyczne jakimi należy się kierować w przypadku podjęcia się nasadzeń roślin pnących.

W pkt 8.3 decyzji reformatorycznej, ze względu na konieczność zapewnienia udatności nasadzeń, przedstawiono wymagania dotyczące sadzonek drzew. Organ odwoławczy wskazał, że należy stosować sadzonki drzew z zakrytym systemem korzeniowym – najstabiliej bowiem przyjmują się sadzonki z gołym systemem korzeniowym i wymagają one również późniejszych licznych zabiegów pielęgnacyjnych („Aleje – podręcznik użytkowania”, P. Tyszko-Chmielowiec, K. Witkoś, str. 161). Doprecyzowano również, że sadzonki drzew mają pochodzić z polskiego materiału szkółkarskiego (a nie materiału leśnego lub z importu), ze względu na przystosowanie takich sadzonek do polskich warunków klimatycznych. Korzystając z „Wytycznych zakładanie i utrzymania zieleni przydrożnej na potrzeby Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad” (str. 23) wskazano minimalne wymiary i proporcje bryły korzeniowej do obwodu pnia sadzonek. W stosunku do sadzonek drzew sprecyzowano również niezbędne wymagania dotyczące ich jakości. Celem takiego działania jest zobligowanie wnioskodawcy do użycia materiału do nasadzeń o odpowiedniej jakości i parametrach, co powinno zapewnić zachowanie udatności nasadzeń zastępczych.

Ponadto w pkt 8.4 wymieniono wymagania dotyczące sposobu nasadzenia drzew, krzewów oraz pnączy, które według GDOŚ były zbyt ogólne w pierwotnej treści skarżonej decyzji. Wobec powyższego, w celu zapewnienia udatności nasadzeń, w ww. punkcie wskazano dopuszczalny termin wykonania nasadzeń zastępczych oraz sposoby ich późniejszej pielęgnacji. Dodatkowo kierując się zaleceniami wskazanymi w publikacji „Standard ochrony drzew i innych form zieleni w procesie inwestycyjnym” (red. Ł. Dworniczak, 2021 r.), wydłużono okres pielęgnacji nasadzeń z 3 do 5 lat.

Pierwotna treść warunku zawartego w pkt I.2.23 skarżonej decyzji, w ocenie GDOŚ za mało precyzyjnie wskazywała obowiązki względem nadzoru przyrodniczego. W związku z powyższym, organ drugiej instancji w pkt 9 niniejszej decyzji, wyszczególnił zadania dla wybranych członków nadzoru przyrodniczego: herpetologa (pkt 9.1) oraz dendrologa (pkt 9.2), których sformułowanie zagwarantuje prawidłowe i skuteczne wykonanie nałożonych obowiązków w zakresie posiadanych kompetencji.

W warunku zawartym w pkt I.3.2 decyzji RDOŚ w Poznaniu, GDOŚ zdecydował o konieczności zmiany zapisów dotyczących dostosowania przepustów do pełnienia funkcji przejść dla małych zwierząt. W ocenie organu odwoławczego pierwotne brzmienie ww. warunku było bezcelowe dla wszystkich projektowanych przepustów, ze względu na usytuowanie niektórych z nich na terenach zabudowanych, które nie stanowią siedlisk małych zwierząt. Z uwagi na powyższe, jak również mając na uwadze treść odwołania [REDAKTOWANE] (reprezentującego GDDKiA) wskazującego na brak możliwości technicznych wyposażenia każdego przepustu w rejonie projektowanych dróg w obustronne półki dla małych zwierząt, GDOŚ wezwał wnioskodawcę do wyjaśnień umożliwiających rozwiązanie przedmiotowej kwestii. Na podstawie uzyskanej od wnioskodawcy odpowiedzi, a także analizy zgromadzonego materiału dowodowego, stwierdzono za zasadne przystosowanie przepustów do pełnienia funkcji przejść dla małych zwierząt w podanych w pkt 10 niniejszej decyzji kilometrażach przedmiotowego przedsięwzięcia. Wskazane lokalizacje wykonania przejść dla małych zwierząt zapewnią drożność dwóch lokalnych szlaków migracyjnych: wzdłuż cieku L10 i powiązanego z nim zbiornika wodnego oraz terenów podmokłych na działce nr 777/2, a także wzdłuż cieku łączącego tereny zadrzewione oraz podmokłości znajdujące się po obu stronach ul. Poznańskiej w Tarnowie Podgórnym. Należy podkreślić, że zwłaszcza na terenach podmiejskich, umożliwienie migracji teriofaunie i herpetofaunie w warunkach silnej fragmentacji ich siedlisk, jest istotne z punktu widzenia zachowania lokalnych metapopulacji i populacji zwierząt, a także stabilności ekosystemów narażonych na wpływy silnej antropopresji i w efekcie rozprzestrzeniania się gatunków inwazyjnych.

Rozpatrując przedmiotową sprawę, GDOŚ uznał warunek określony w pkt I.3.3 skarżonej decyzji, dotyczący usytuowania stałych płotków herpetologicznych, za zbyt ogólny. W związku z powyższym, w pkt 11 niniejszej decyzji doprecyzowano lokalizację stałych płotków herpetologicznych, wskazując odcinki drogi. Ponadto wskazano dopuszczalne parametry ogrodzeń ochronnych oraz materiały zapewniające ich funkcjonalność.

Warunek określony w pkt II skarżonej decyzji (pkt 12 niniejszej decyzji), dotyczący nałożenia obowiązków zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, został uchylony, a postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie umorzone. Według organu drugiej instancji przedmiotowy warunek był bezzasadny – wskazywał jedynie na pozostałe warunki skarżonej decyzji, spełniające powyższe wymagania, nie wnosząc nowych treści .

W związku z podniesionymi w odwołaniu GDDKiA uwagami, dotyczącymi charakterystyki, organ drugiej instancji postanowił o uchyleniu w całości warunku określonego w pkt VII skarżonej decyzji (pkt 13 niniejszej decyzji). W ślad powyższego, w pkt 13.1 GDOŚ, przychylił się do wniosku odwołujących się o zmianę sposobu zapisu szerokości projektowanych dróg serwisowych, tak aby podane zostały one w formie liczb całkowitych. Podkreślić należy, że zmiany te nie wpłynęły na istotę sprawy. Organ drugiej instancji dokonał powyższą zmianę ze względu na wskazaną przez odwołujących się argumentację o możliwości niewielkiej modyfikacji szerokości jezdni dopuszczanej zgodnie z p.b. oraz warunkami technicznymi. Ponadto, w pkt 13.2 niniejszej decyzji, GDOŚ orzekł o załączniku mapowym do decyzji, przedstawiającym miejsce realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego (por. wyroku z dnia 19 grudnia 2017 r., sygn. akt: II OSK 700/16), decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach powinna w sposób niebudzący wątpliwości określać miejsce realizacji przedsięwzięcia, jak również możliwie precyzyjnie odnosić się do jego parametrów. Możliwe jest to np. poprzez podanie w decyzji numerów działek ewidencyjnych objętych planowaną inwestycją lub, w przypadku inwestycji drogowych, określenie przebiegu wraz z kilometrażem w postaci graficznej. Wobec podniesionych przez odwołujących się uwag dotyczących usunięcia numerów działek ewidencyjnych z charakterystyki przedsięwzięcia, organ drugiej instancji wezwał podmiot podejmujący się realizacji inwestycji o przedłożenie stosownej mapy, która mogłaby stanowić załącznik graficzny do przedmiotowej decyzji. Przedłożona przy piśmie KFG s.k. z 27 marca 2023 r. mapa spełniła powyższe warunki i stanowi integralną część niniejszej decyzji – Załącznik 2. Mapa przedstawiająca miejsce realizacji przedsięwzięcia

Odnosząc się natomiast do zarzutów podniesionych przez odwołujących się, GDOŚ przedstawia następujące wyjaśnienia.

Ad. 1, 2, 11

Odpowiadając na zarzuty dotyczące uwzględnienia budowy chodnika wzdłuż projektowanej drogi serwisowej nr 5, na wysokości działek nr 1681 i 1682, obręb 0016 Tarnowo Podgórne, informuję co następuje.

Na wstępie pokreślenia wymaga fakt, że wbrew twierdzeniu odwołujących się, ani organ pierwszej ani drugiej instancji, nie jest uprawniony do samodzielnej korekty wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jedynie podmiot podejmujący się realizacji inwestycji decyduje o kształcie, a także zakresie przedsięwzięcia.

Odwołaniem z 6 kwietnia 2021 r., znak: KFGSK-088-FG-2017068, GDDKiA poinformował o zmianie stanowiska w przedmiotowej sprawie. Podmiot podejmujący się

realizacji przedsięwzięcia przychylił się do wniosku skarżących i dopuścił realizację chodnika w zaproponowanej przez skarżących lokalizacji, tj. wzdłuż drogi serwisowej nr 5, obejmując tym samym działki ewidencyjne należące do skarżących. Uwzględnienie w projekcie przedmiotowego przedsięwzięcia dotychczas spornego fragmentu chodnika, umożliwi załagodzenie konfliktu społecznego, a także zwiększy bezpieczeństwo pieszych, ułatwiając dotarcie do pobliskiego przystanku autobusowego. Dokładna lokalizacja i parametry techniczne chodnika zostały wskazane na planie sytuacyjnym drogi serwisowej nr 5 (rys. nr 2.3) przedłożonym przy piśmie KFG s.k. z 13 lutego 2023 r., znak: KFGSK-101-FG-2017068, stanowiącym uzupełnienie raportu. Należy mieć na uwadze, że podmiot podejmujący się realizacji przedsięwzięcia zaznaczył, że powyższa zmiana będzie wiązała się ze zwiększeniem zajętości terenów prywatnych i zbliżeniem się drogi do budynków mieszkalnych znajdujących się na działkach o nr ew. 1681 i 1682 przy ul. Poznańskiej.

Odnosząc się natomiast do kwestii budowy płotu akustycznego, przedstawiam poniższe informacje. Na wstępie zaznaczenia wymaga fakt, że priorytetowym wymogiem względem ekranu akustycznego jest jego skuteczność w ochronie przed hałasem. Ze względu na charakter przedsięwzięcia, jakim jest rozbudowa dróg serwisowych, oraz wiążące się z nim znaczące oddziaływanie akustyczne w zasięgu realizacji inwestycji, organ I instancji wezwał wnioskodawcę o przedstawienie analiz emisji hałasu. Przeprowadzenie analizy akustycznej obejmowało:

- prognozę natężenia ruchu w porze dziennej oraz nocnej dla roku 2020 dla objętych wnioskiem dróg serwisowych oraz drogi krajowej nr 92;
- prognozę przewidywanego natężenia ruchu w porze dziennej oraz nocnej roku 2040 dla objętych wnioskiem dróg serwisowych oraz drogi krajowej nr 92;
- skumulowane oddziaływanie akustyczne dla objętych wnioskiem dróg serwisowych oraz drogi krajowej nr 92;
- przedstawienie zasięgu oddziaływania akustycznego dla powyższych natężeń ruchu w formie graficznej;
- przedstawienie ww. zasięgu oddziaływania akustycznego z uwzględnieniem projektowanych ekranów akustycznych.

Przedłożone wyniki analizy akustycznej wykazały, że główne źródło hałasu stanowi droga krajowa nr 92, natomiast wpływ nowoprojektowanych dróg serwisowych jest pomijalny. Dokładna analiza wyników badań propagacji hałasu umożliwiła dobranie odpowiednich rozwiązań technicznych mających na celu obniżenie poziomu hałasu na terenach chronionych, do norm dopuszczalnych. W związku z powyższym, uzupełnieniem raportu z 13 października 2020 r., znak: KFGSK-085-FG-2017068, podmiot podejmujący się realizacji przedsięwzięcia przedstawił parametry oraz kilometraże ekranów akustycznych, które zapewnią skuteczną ochronę przed hałasem. Tym samym decyzją z 19 marca 2021 r. RDOŚ w Poznaniu nałożył obowiązek realizacji ekranów akustycznych, w tym ekranu E-6 zlokalizowanego po południowej stronie drogi krajowej nr 92 w km od 162+198 do 162+962. Powyższy kilometraż

ekranu E-6 obejmuje działki nr 1681 i 1682, obręb 0016 Tarnowo Podgórne, a wskazane przez organ I instancji jego parametry (warunek I.3.1 lit. e skarżonej decyzji) zapewnią zachowanie akustycznych standardów jakości środowiska dla przedmiotowego terenu.

Należy również zwrócić uwagę na nałożony przez organ pierwszej instancji obowiązek przeprowadzenia analizy porealizacyjnej w zakresie oddziaływania akustycznego przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. W warunku zawartym w pkt VI skarżonej decyzji, określono bowiem termin oraz metodę przeprowadzenia pomiarów poziomu hałasu w miejscach, gdzie zaprojektowane zostały ekrany akustyczne, w celu weryfikacji ich skuteczności.

Zatem mając na uwadze powyższe, RDOŚ w Poznaniu w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia określił wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś., w szczególności w projekcie zagospodarowania działki lub terenu lub projekcie architektoniczno-budowlanym (zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. c u.o.o.ś.) oraz nałożył obowiązek działań mających na celu unikanie, zapobieganie i ograniczanie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b u.o.o.ś.).

Zdaniem skarżących, rzeczywiste natężenie ruchu na projektowanej drodze serwisowej nr 5 i generowany z niej hałas będą znacznie wyższe niż przyjęto w reformowanej decyzji. Jednakże odwołujący swoje domysły opierają jedynie o codzienną obserwację, która nie odnajduje żadnego odzwierciedlenia w wynikach badań akustycznych, ani nie jest poparta uwierzytelnionymi danymi. W związku z powyższym organ odwoławczy nie ma możliwości odniesienia się wobec podniesionych uwag, a zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 3, 4

W środkach zaskarżenia odwołujący się podnoszą zarzut pominięcia wyników udziału społeczeństwa w przedmiotowym postępowaniu, a także naruszenie art. 7 k.p.a. poprzez zaniechanie podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego niniejszej sprawy oraz zaniechanie uwzględnienia w skarżonej decyzji interesu społecznego i słusznego interesu obywateli.

Z dokumentacji otrzymanej od organu pierwszej instancji wynika, że RDOŚ w Poznaniu zapewnił społeczeństwu możliwość zapoznania się z dokumentacją sprawy i składania uwag i wniosków zgodnie z art. 33 u.o.o.ś., zawiadamiając o tym obwieszczeniem z 29 czerwca 2020 r., znak: WOO- II.420.251.2018.JS.23. RDOŚ w Poznaniu zgodnie zatem z dyspozycją przepisów zawartych w u.o.o.ś.:

- podał do publicznej wiadomości wszystkie informacje wymienione w art. 33 ust. 1 u.o.o.ś., wskazując termin na wniesienie uwag i wniosków, tj.: 6 lipca – 4 sierpnia 2020 r.;
- rozpatrzył w decyzji uwagi i wnioski (art. 37 pkt 1 u.o.o.ś.);
- w uzasadnieniu decyzji na str. 21-23 podał informacje o udziale społeczeństwa oraz sposób i zakres wzięcia pod uwagę uwag i wniosków (art. 37 pkt 2 u.o.o.ś.);

- podał do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwości zapoznania się z nią obwieszczeniem z 26 marca 2021 r., znak: WOO-II.420.251.2018.JS.41 (art. 38 i art. 85 ust. 3 u.o.o.ś.).

Obwieszczenia te każdorazowo zostały podane do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie na tablicy ogłoszeń oraz na stronie BIP RDOŚ w Poznaniu, a także w urzędach gmin, na terenie których przedsięwzięcie będzie realizowane lub będzie oddziaływać, tj. Urzędu Gminy Tarnowo Podgórne. Ponadto, dane o raporcie zostały także zamieszczone w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, prowadzonym przez RDOŚ w Poznaniu (Ekoportal).

Podkreślić należy, że wskazywane przez skarżących przepisy prawa, tj. art. 7 k.p.a., a wraz z nim związane przepisy z triady dowodowej, tj. art. 77 § 1 i 107 k.p.a., dotyczą zasad, którymi kierować się winien organ przy analizie całego materiału dowodowego sprawy. Wyniki udziału społeczeństwa wchodzą w jego zakres, ale nie są one przez organ oceniane w świetle całości materiału dowodowego sprawy, co nakazuje art. 80 k.p.a. Społeczeństwu jest bowiem udostępniona tylko niezbędna dokumentacja sprawy, przez którą należy rozumieć, zgodnie z art. 33 ust. 2 u.o.o.ś., wniosek o wydanie decyzji wraz z wymaganymi załącznikami, w tym raportem i jego wszystkim uzupełnieniami, oraz wymagane przez przepisy: postanowienia organu właściwego do wydania decyzji oraz stanowiska innych organów, jeżeli stanowiska są dostępne w terminie składania uwag i wniosków. W związku z powyższym, uwagi i wnioski złożone przez społeczeństwo są rozpatrywane wyłącznie przez pryzmat niezbędnej dokumentacji sprawy.

Podkreślenia wymaga, że podczas udziału społeczeństwa uwagi i wnioski zostały złożone zarówno przez społeczeństwo, jak i przez osoby fizyczne będące jednocześnie stronami postępowania. Należy jednak zwrócić uwagę, że uwagami ze strony społeczeństwa, była *Lista poparcia w ramach udziału społeczeństwa w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie drogi krajowej nr 92 na odcinku Tarnowo Podgórne – Swadzim, w tym rozbudowy węzła (sprawa o numerze WOO-II.420.251.2018) z 4 sierpnia 2020 r.* (stanowiąca załącznik 1 do uwag stron postępowania), której postulaty pokrywały się z wnioskami stron postępowania, tj. wnioskiem o budowę chodnika wzdłuż rozbudowywanej drogi serwisowej nr 5 oraz wnioskiem o budowę płotu akustycznego usytuowanego tuż przy drodze projektowanej w bezpośrednim sąsiedztwie działek ewid. nr 1681, 1682 przy ul. Poznańskiej w Tarnowie Podgórnym. W związku z powyższym, RDOŚ w Poznaniu, wspólnie odniósł się do ww. uwag i wniosków na str. 21-23 skarżonej decyzji. Należy zatem uznać, że skarżona decyzja, zgodnie z art. 37 pkt 2 u.o.o.ś., zawiera informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa. Jednocześnie podkreślić trzeba, że przepis ten nie konstytuuje dla organu obowiązku uwzględnienia uwag i wniosków, ale jedynie wskazania czy i w jakim zakresie zostały uwzględnione (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 31 marca 2016 r., sygn. akt: II SA/Kr 758/15). Zapewnienie udziału

społeczeństwa i ustosunkowanie się do twierdzeń podnoszonych w uwagach i wnioskach nie jest równoznaczne z uwzględnieniem ich w treści warunków realizacji przedsięwzięcia określanych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Jeśli chodzi o interes społeczny lub słuszny interes obywateli należy wskazać, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest decyzją związaną, co oznacza, że odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań może nastąpić jedynie w przypadkach określonych w u.o.o.ś. Przesłanki te stanowią:

- niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego lub naruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 i 3 u.o.o.ś.);
- brak zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji wariantu innego niż proponowany przez niego jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę (art. 81 ust. 1 u.o.o.ś. w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy o zmianie u.o.o.ś.);
- wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 u.o.o.ś.);
- wykazanie, że przedsięwzięcie może wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1478, ze zm.), dalej p.w., o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ww. ustawy (art. 81 ust. 3 u.o.o.ś. w zw. z art. 545 ust. 1a p.w.).

Powyższe potwierdza wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 sierpnia 2016 r., sygn. akt: IV SA/Wa 726/16, gdzie podkreślono, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter związany, tzn. organ właściwy do wydania decyzji nie ma swobody działania, a katalog podstaw wydania decyzji negatywnych ma charakter zamknięty.

Organ środowiskowy przeprowadza postępowanie przewidziane przepisami u.o.o.ś. i jest zobligowany wydać tę decyzję, jeżeli wnioskodawca spełni wymagania określone przepisami ww. ustawy. Tym samym w postępowaniu poprzedzającym wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ nie wyważa interesów ani różnych storn postępowania, ani interesu podmiotu podejmującego się realizacji przedsięwzięcia z interesem społecznym, czy też słusznym interesem obywateli. Jedyną uznaniowość w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dotyczy wyłącznie określanych w jej treści warunków realizacji przedsięwzięcia. Organ ochrony środowiska formułując warunki realizacji przedsięwzięcia stara się jak najlepiej zabezpieczyć interes przyrody i środowiska, w tym zdrowie ludzi. Rzeczą organów nie jest poszukiwanie najlepszych dostępnych rozwiązań lokalizacyjnych czy to środowiskowo czy też społecznie, ale ocena rozwiązań, wskazanych w raporcie. Tylko bowiem podmiot podejmujący się realizacji przedsięwzięcia ma wiedzę

odnośnie możliwych przebiegów planowanej drogi oraz rozwiązań technicznych, które będą realne i możliwe do wykonania.

Zgodnie z art. 77 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej jest zobowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Należy mieć na uwadze, że zarówno organ pierwszej, jak i drugiej instancji podjął wszelkie niezbędne czynności w celu ustalenia stanu faktycznego niniejszej sprawy. Powyższe odzwierciedla dokumentacja stanowiąca akta sprawy, w tym liczne wezwania skierowane do inwestora o przedłożenie uzupełnień raportu oraz dodatkowych wyjaśnień. Podjęte przez organy środowiskowe działania miały na celu nie tylko doprecyzowanie warunków środowiskowych przedmiotowego przedsięwzięcia, ale także zapewnienie skutecznych rozwiązań technicznych ograniczających jego oddziaływanie na środowisko, w tym w szczególności na zdrowie ludzi. Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 2 u.o.o.ś. ilekroć jest mowa o oddziaływaniu na środowisko rozumie się przez to również oddziaływanie na zdrowie ludzi.

Zarówno z akt sprawy, jak i z treści skarżonej decyzji nie wynika, aby RDOŚ w Poznaniu odmówił mocy dowodowej jakimkolwiek dowodom składanym przez strony postępowania. Zebrana dokumentacja składa się na całość akt sprawy, na podstawie których wydana została zaskarżona decyzja. Ponadto, fakt wniesienia uwag oraz wniosków złożonych w trakcie trwania całego postępowania pierwszoinstancyjnego, znalazł swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu kwestionowanej decyzji, do których RDOŚ w Poznaniu następnie się ustosunkował. Wobec powyższego zarzut podnoszony przez skarżących jest bezzasadny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 5

Kwestionowany warunek pkt I.2.11 skarżonej decyzji uległ zmianie - pkt 2 niniejszej decyzji, co organ odwoławczy opisał w uzasadnieniu wprowadzonych zmian. Po dokładnej analizie raportu ś, w tym załączników mapowych, GDOŚ przychylił się do wniosku odwołujących i zmniejszył odległość lokalizowania zapleczy robót technicznych, względem terenów chronionych akustycznie, do 50 m.

Ad. 6

Odpowiadając na zarzut dotyczący określenia stosunku nasadzeń zastępczych do drzew wycinanych, a także terenu, na którym można wykonać nasadzenia kompensujące, informuję co następuje.

Po przeprowadzeniu postępowania uzupełniającego, w tym uzyskaniu od wnioskodawcy informacji dotyczących szacunkowej liczby drzew przeznaczonych do wycinki, GDOŚ zmienił pierwotne brzmienie pkt I.2.22 decyzji RDOŚ w Poznaniu, dotyczącego powyższej kwestii. W zreformowanym pkt 8 niniejszej decyzji organ odwoławczy określił stosunek liczby drzew i krzewów wycinanych do nasadzanych 1:1 (tj. 220 szt. drzew i 590 m² krzewów), co w pełni zrekompensuje straty powstałe w istniejących zadrzewieniach. W pkt 8.1 przedmiotowej decyzji wskazano również drzewa, których usunięcie będzie wymagało odpowiednio zwiększonej rekompensacji.

Ponadto zgodnie z podnoszoną w odwołaniu uwagą dotyczącą ograniczonego obszaru wykonywania nasadzeń zastępczych, organ drugiej instancji w pkt 8.1 decyzji reformatoryjnej, dopuścił możliwość wykonania do 50% nasadzeń kompensujących na obszarze gminy Tarnowo Podgórne. Organ podkreślił jednak, że w związku z koniecznością odtworzenia charakteru oraz pełnionej funkcji krajobrazowej, wybrane tereny do powyższych nasadzeń mają być zlokalizowane w pasach istniejących dróg.

Ad. 7, 10

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego lokalizacji przejść dla małych zwierząt we wszystkich przepustach planowanych w obrębie przedsięwzięcia, należy wskazać, że GDOŚ uznał warunek dotyczący powyższej kwestii, określony w pkt I.3.2 skarżonej decyzji, za nieproporcjonalny w stosunku do skali oddziaływania inwestycji na terio- oraz herpetofaunę.

Po dokonaniu analizy zgromadzonej dokumentacji, a także przeprowadzeniu dodatkowego postępowania wyjaśniającego, organ odwoławczy zreformował ww. warunek i w pkt 10 niniejszej decyzji wskazał dokładną lokalizację przepustów, które należy dostosować do pełnienia funkcji przejść dla małych zwierząt. Wymienione w odwołaniu kilometraże przedsięwzięcia, w obrębie których odwołujący zaproponował wykonanie przejść dla małych zwierząt, uznano za zasadne oraz adekwatne do stopnia oddziaływania inwestycji na szlaki migracji płazów i pozostałych małych zwierząt.

Jednak w celu zapewnienia drożności dwóch korytarzy migracyjnych, konieczne było wprowadzenie dostosowania do pełnienia funkcji przejść dla małych zwierząt przepustów zlokalizowanych w km ok. 161+500 oraz 159+650 ul. Poznańskiej. W przeciwnym wypadku przejścia zaproponowane przez inwestora w ciągu drogi DS5 (km ok. 0+278,49) i DS1 (km ok. 0+489,40) nie pełniłyby prawidłowo swojej funkcji, mając charakter jedynie pozorny, tym samym mogąc przyczynić się do stanowienia pułapki ekologicznej prowadząc zwierzęta na tereny nieprzystosowane do ich bytowania (pobocze pasa drogowego ul. Poznańskiej). W rezultacie w ciągu całego projektowanego układu drogowego częściową możliwość migracji mogłoby zapewnić jedynie przejście zlokalizowane wzdłuż łącznicy ul. Poznańskiej. Zdaniem GDOŚ nie zrekompensowałyby to odtworzenia utraconych szlaków lokalnej migracji zwierząt, co zwłaszcza w warunkach podmiejskich i silnej antropopresji na tych terenach, jest istotne dla utrzymania stabilności miejscowych populacji i metapopulacji zwierząt występujących w pofragmentowanym krajobrazie.

Odnosząc się natomiast do wniosku o zmianę zapisów uzasadnienia skarżonej decyzji, dotyczących lokalizacji przejść dla małych zwierząt, podkreślenia wymaga, że rozstrzygnięcie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach znajduje się w jej sentencji (w tym wymienione w niej załączniki, stanowiące integralną część decyzji), określająca środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. W związku z reformacją pkt I.3.2 decyzji RDOŚ w Poznaniu przez GDOŚ (pkt 10 niniejszej decyzji), uzasadnienie dotyczące powyższej kwestii, przedstawiające jedynie tok postępowania organu oraz argumentację zajętych stanowisk, nie wymaga dodatkowej zmiany.

W związku z powyższym organ odwoławczy, mając na uwadze niniejszy zarzut, zreformował warunek określony w pkt I.3.2 decyzji RDOŚ w Poznaniu, dotyczący dostosowania przepustów w obrębie przedsięwzięcia do przejść dla małych zwierząt.

Ad. 8, 9, 13, 14

Kwestionowany warunek został zreformowany – pkt 13 niniejszej decyzji, co organ odwoławczy opisał w uzasadnieniu wprowadzonych zmian. Zgodnie z wnioskiem odwołujących, organ drugiej instancji przychylił się do prośby o zmianę w charakterystyce przedsięwzięcia, sposobu zapisu szerokości projektowanych dróg serwisowych do „x” m, tj. w formie liczb całkowitych. GDOŚ uznał wnioskowaną zmianę za mało istotną, która nie będzie znacząco wpływać na merytorykę sprawy. Na powyższe wpływ miała również wskazana przez odwołujących się argumentacja o możliwości niewielkiej modyfikacji szerokości jezdni dopuszczonych zgodnie z p.b. oraz warunkami technicznymi.

Ad. 12

Odwołujący wnieśli o usunięcie numerów działek ewidencyjnych z załączonej do skarżonej decyzji charakterystyki przedsięwzięcia. Organ drugiej instancji postanowił przychylić się do powyższej prośby, zmieniając pierwotne brzmienie warunku określonego w pkt II decyzji RDOŚ w Poznaniu (pkt 13 niniejszej decyzji), co zostało szerzej wyjaśnione w uzasadnieniu wprowadzonych zmian. Ponadto, zgodnie z pkt 13.2, integralną część decyzji stanowi załącznik 2 – mapa przedstawiająca miejsce realizacji przedsięwzięcia.

Podsumowując, organ odwoławczy, na podstawie analizy zgromadzonego materiału dowodowego rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Mając na uwadze argumenty przedstawione w powyższym uzasadnieniu, a także po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji, GDOŚ uchylił pkt I.2.2, I.2.11, I.2.15, I.2.18, I.2.20, I.2.21, I.2.22, I.2.23, I.3.2, I.3.3 oraz VII decyzji RDOŚ w Poznaniu i orzekł co do istoty sprawy, a także uchylił pkt I.2.19 oraz II i umorzył postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie. W pozostałej części, po stwierdzeniu braku uchybień i naruszeń prawa, organ odwoławczy utrzymał ww. decyzję w mocy.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;
- zgodnie z art. 54 § 1 oraz art. 53 § 1 p.p.s.a. skargę wnosi się za pośrednictwem GDOŚ w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu decyzji;
- skarżący, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz.

- 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- skarżącemu, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. [REDACTED], KFG sp. z o.o. sp. k. – pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad; [REDACTED];
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]
4. [REDACTED] – pełnomocnik [REDACTED]

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, ul. J.H. Dąbrowskiego 79, 60-529 Poznań.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Załącznik nr 1 – Charakterystyka przedsięwzięcia, do decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.13.2021.EK/AWT. 32

CHARAKTERYSTYKA PRZEDSIĘWZIĘCIA

Charakterystykę przedsięwzięcia polegającego na „Rozbudowie drogi krajowej nr 92 na odcinku Tarnowo Podgórne – Swadzim (w tym rozbudowa węzła), według wariantu I”, sporządzono na podstawie zebranego materiału dowodowego: raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z jego wszystkimi uzupełnieniami oraz wyjaśnieniami wnioskodawcy otrzymanymi w trakcie postępowania odwoławczego.

I. Cel, zakres i lokalizacja przedsięwzięcia

1. Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na rozbudowie drogi krajowej nr 92 na odcinku od km 159+000 do km 165+520 w zakresie dróg serwisowych przebiegających wzdłuż przedmiotowego odcinka drogi krajowej nr 92 wraz z rozbudową węzła Tarnowo Podgórne w km 161+279 (skrzyżowanie drogi krajowej nr 92 z drogą powiatową nr 2420P).
2. Inwestycja będzie realizowana na terenie miejscowości Tarnowo Podgórne oraz Sady zlokalizowanych na terenie gminy Tarnowo Podgórne, powiat poznański, województwo wielkopolskie.
3. Planowane do wyremontowania odcinki dróg przeznaczone będą przede wszystkim do ruchu samochodów osobowych mieszkańców okolicznych zabudowań oraz pojazdów ciężarowych i dostawczych dojeżdżających do zlokalizowanych w okolicy zakładów.
4. W stanie obecnym i projektowanym drogę przypisuje się do klasy technicznej L dróg publicznych – droga lokalna, zatem jej klasa techniczna nie zmieni się. Po przebudowie drogi, zmianie nie ulegnie również jej kategoria ruchu.
5. Przedmiotowe przedsięwzięcie zlokalizowane jest poza obszarami podlegającymi ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55, ze zm.). Droga przebiega poza korytarzami ekologicznymi wyznaczonymi w opracowaniu: Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R.W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J.M., Zalewska H., Pilot M., Górny M., Kurek R.T., Ślusarczyk R. „Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce”, Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża 2011.

6. W ramach przedmiotowego zamierzenia planuje się:
- a. rozbudowę drogi serwisowej nr 1 o długości ok. 550 m przebiegającą po południowej stronie drogi krajowej nr 92 na odcinku od km 159+070 do km 159+614. Zakres rozbudowy przewiduje połączenie ulicy Poznańskiej z ulicą Sowią, poszerzenie jezdni do szerokości 6 m, zlikwidowanie zjazdu na tę drogę z drogi krajowej nr 92 oraz zjazdu z tej drogi na drogę krajową nr 92 oraz budowę przepustu pod drogą. Droga ta zostanie wykonana w technologii nawierzchni bitumicznych;
 - b. rozbudowę węzła Tarnowo Podgórne w km 161+279 (skrzyżowanie drogi krajowej nr 92 z drogą powiatową nr 2420P). Projekt w tym zakresie przewiduje zmianę przebiegu łącznic wyjazdowej i wjazdowej. Skrzyżowanie projektowanych łącznic z drogą powiatową nr 2420P (ul. Wierzbowa) oraz ul. Sowią zaprojektowano jako skrzyżowanie typu małe rondo. Przewidziany do rozbudowy odcinek ul. Wierzbowej oraz ul. Sowiej, jak i projektowane łącznice, zostaną wykonane w technologii nawierzchni bitumicznych;
 - c. rozbudowę drogi serwisowej nr 5 o długości ok. 1720 m przebiegającą po południowej stronie drogi krajowej nr 92 na odcinku od km 161+279 do km 162+946. Początek projektowanej drogi łączy się z rozbudowywanym odcinkiem drogi powiatowej nr 2420P. Zakres rozbudowy drogi serwisowej nr 5 przewiduje poszerzenie jezdni do szerokości 6 m oraz budowę czterech przepustów pod drogą. Droga ta zostanie wykonana w technologii nawierzchni bitumicznych;
 - d. rozbudowę drogi serwisowej nr 7 (ul. Jeżynowa) o długości ok. 670 m przebiegającą po południowej stronie drogi krajowej nr 92 na odcinku od km 163+449 do km 164+129. Zakres rozbudowy drogi serwisowej nr 7 przewiduje poszerzenie jezdni do szerokości 6 m oraz budowę przepustu pod drogą. Droga ta zostanie wykonana w technologii nawierzchni bitumicznych;
 - e. rozbudowę drogi dojazdowej (ul. Poznańska w m. Sady) o długości ok. 290 m przebiegającą po południowej stronie drogi krajowej nr 92 na odcinku od km 164+508 do km 164+789. Droga ta w stanie aktualnym jest drogą bez przejazdu, służy do obsługi przyległych zabudowań i łączy się z drogą powiatową nr 2419P (ul. Lusowska). Drogę dojazdową zaprojektowano jako jezdnię o szerokości 5 m w technologii nawierzchni bitumicznych;
 - f. rozbudowę drogi serwisowej nr 9 (ul. Poznańska w m. Sady) o długości ok. 530 m przebiegającą po południowej stronie drogi krajowej nr 92 na odcinku od km 165+002 do km 165+520. Zakres rozbudowy drogi serwisowej nr 9 przewiduje poszerzenie jezdni do szerokości 6 m oraz budowę chodnika z kostki betonowej o szerokości 2,00 m po prawej stronie tej drogi. Drogę serwisową nr 9 i drogę dojazdową połączono projektowanym chodnikiem z kostki betonowej szerokości 2,00 m. Droga ta zostanie wykonana w technologii nawierzchni bitumicznych;

- g. rozbudowę drogi serwisowej nr 4 o długości ok. 1510 m przebiegającej po północnej stronie drogi krajowej nr 92 na odcinku od km 161+475 do km 162+916. Na połączeniu drogi serwisowej nr 4 z ul. Poznańską (w m. Tarnowo Podgórne) zaprojektowano skrzyżowanie typu małe rondo. Zakres rozbudowy drogi serwisowej nr 4 przewiduje poszerzenie jezdni do szerokości 6 m oraz budowę przepustu pod drogą. Droga ta zostanie wykonana w technologii nawierzchni bitumicznych;
 - h. rozbudowę drogi serwisowej nr 6 (ul. Poprzeczna) o długości około 390 m przebiegającej po północnej stronie drogi krajowej nr 92 na odcinku od km 163+726 do km 164+079. Zakres rozbudowy drogi serwisowej nr 6 przewiduje poszerzenie jezdni do szerokości 6 m w technologii nawierzchni bitumicznych;
 - i. rozbudowę drogi serwisowej nr 8 (ul. Poznańska w m. Sady) o długości około 310 m przebiegającej po lewej stronie drogi krajowej nr 92 na odcinku od km 165+319 do km 165+628. Zakres rozbudowy drogi serwisowej nr 8 przewiduje poszerzenie jezdni do szerokości 6 m w technologii nawierzchni bitumicznych.
2. Dodatkowo w ramach realizacji przedsięwzięcia zakłada się:
- zastosowanie nowego oznakowania zwiększającego bezpieczeństwo ruchu;
 - przebudowę odwodnienia dróg serwisowych poprzez budowę nowych przepustów oraz nowych rowów i przeprofilowanie istniejących rowów wzdłuż równoległego odcinka drogi krajowej nr 2;
 - przebudowę wszystkich zjazdów indywidualnych i publicznych znajdujących się w zakresie rozbudowywanych dróg;
 - przebudowę wszystkich sieci kolidujących z projektowanym układem drogowym, łącznie z projektowanym oświetleniem oraz doświetleniem przejść dla pieszych;
 - budowę kanału technologicznego.
3. Drogi serwisowe objęte opracowaniem są drogami istniejącymi i użytkowanymi. Wszystkie planowane prace będą odbywały się w ciągu istniejącego i użytkowanego pasa drogowego. Prace budowlane będą polegały na:
- zmianie istniejącej nawierzchni dróg;
 - poszerzeniu wybranych odcinków dróg do 6 m;
 - likwidacji i utworzeniu nowych zjazdów z remontowanych odcinków dróg;
 - budowie przepustów drogowych pod remontowanymi odcinkami dróg serwisowych i sąsiadujących terenów drogi krajowej 92;
 - budowie chodników z kostki betonowej przy wybranych odcinkach dróg;
 - udrożnieniu rowów odwadniających;
 - budowie nowych odcinków rowów odwadniających;
 - budowie nowego kanału technologicznego.

II. Parametry techniczne przedsięwzięcia oraz rodzaj zastosowanych technologii

1. Droga w miejscach, które w aktualnym stanie technicznym nie są pokryte warstwą bitumiczną, zostanie wykonana w układzie warstw:
 - warstwa ściernalna z AC 11 S (grubość 5 cm);
 - warstwa wiążąca z AC 16W (grubość 6 cm);
 - podbudowa zasadnicza z AC 16P (grubość 7 cm);
 - podbudowa zasadnicza z mieszanki niezwiązanej z kruszywem C90/3 (grubość 20 cm);
 - podbudowa pomocnicza z gruntu stabilizowanego spoiwem hydraulicznym C1,5/2,0 (grubość 25 cm).
2. Opis poszczególnych odcinków dróg wchodzących w zakres inwestycji:
 - a. Droga serwisowa nr 1, od km 159+070 do km 159+614 drogi krajowej nr 92
 - Istniejący stan zagospodarowania terenu
Droga na przedmiotowym odcinku przebiega przez obszary, na których występuje zabudowa handlowa i przemysłowo-usługowa. Teren przeznaczony pod inwestycję stanowią grunty prywatne wymagające wykupu. Na początkowym odcinku ok. 200 m droga serwisowa posiada nawierzchnię z kostki betonowej szerokości ok. 5 m o przekroju drogowym.
 - Projektowana droga
Zaprojektowano drogę serwisową o nawierzchni bitumicznej długości ok. 550 m oraz szerokości 6 m. Na początkowym odcinku ok. 200 m droga przebiega w śladzie istniejącej drogi z kostki betonowej, następnie łączy się z ul. Sowią.

Tabela 1. Parametry techniczne projektowanej drogi serwisowej nr 1.

PARAMETR TECHNICZNY	WIELKOŚĆ
Klasa drogi	L
Prędkość projektowana	40 km/h
Przekrój poprzeczny	Jednostronny 1x2 drogowy
Szerokość pasów ruchu	3 m
Szerokość poboczy	0,75 m
Pochylenie poprzeczne jezdni	2,0 %

Tabela 2. Konstrukcja drogi serwisowej nr 1.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Warstwa ściernalna z AC 11 S	5 cm
Warstwa wiążąca z AC 16W	6 cm
Podbudowa zasadnicza z AC 16P	7 cm
Podbudowa zasadnicza z mieszanki niezwiązanej z kruszywem C90/3	20 cm

Podbudowa pomocnicza z gruntu stabilizowanego spoiwem hydraulicznym C1,5/2,0	25 cm
--	-------

b. Droga serwisowa nr 4, od km 161+475 do km 162+916 drogi krajowej nr 92

• Istniejący stan zagospodarowania terenu

Droga na przedmiotowym odcinku przebiega przez obszary, na których występuje zabudowa handlowa i przemysłowo-usługowa. Teren przeznaczony pod inwestycję stanowią grunty prywatne wymagające wykupu. Istniejąca droga serwisowa posiada nawierzchnię bitumiczną w złym stanie technicznym o szerokości 4 m o przekroju drogowym.

• Projektowana droga

Zaprojektowano drogę serwisową o nawierzchni bitumicznej długości ok. 1510 m oraz szerokości 6 m. Na całym odcinku drogi serwisowej nr 4 dokonano korekty jej geometrii oraz odsunięto ją od drogi krajowej nr 92 w celu zaprojektowania pomiędzy tymi drogami rowu odwadniającego.

Na skrzyżowaniu drogi serwisowej i ul. Poznańskiej zaprojektowano skrzyżowanie typu rondo o następujących parametrach:

- średnica zewnętrzna 40 m;
- średnica wewnętrzna 25 m;
- szerokość jezdni 6 m;
- szerokość pierścienia 1,5 m.

Tabela 3. Parametry techniczne projektowanej drogi serwisowej nr 4.

PARAMETR TECHNICZNY	WIELKOŚĆ
Klasa drogi	L
Prędkość projektowana	40 km/h
Przekrój poprzeczny	Jednostronny 1x2 drogowy
Szerokość pasów ruchu	3 m
Szerokość poboczy	0,75 m
Pochylenie poprzeczne jezdni	2,0 %

Tabela 4. Konstrukcja drogi serwisowej nr 4, wlotu ronda oraz łącznicy.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
DROGA SERWISOWA 4, WLOT RONDA, ŁĄCZNICA	
Warstwa ścieralna z AC 11 S	5 cm
Warstwa wiążąca z AC 16W	6 cm
Podbudowa zasadnicza z AC 16P	7 cm

Podbudowa zasadnicza z mieszanki niezwiązanej z kruszywem C90/3	20 cm
Podbudowa pomocnicza z gruntu stabilizowanego spoiwem hydraulicznym C1,5/2,0	25 cm

Tabela 5. Konstrukcja nawierzchni ronda.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Warstwa ściernalna z SMA 11	4 cm
Warstwa wiążąca z AC 16W	9 cm
Warstwa podbudowy zasadniczej z AC 16P	10 cm
Podbudowa z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie	20 cm
Warstwa wzmacniająca z gruntu stab. cementem o $R_m = 2,5$ MPa	25 cm

Tabela 6. Konstrukcja zjazdów.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Warstwa ściernalna z betonowej kostki brukowej (kolor grafitowy)	8 cm
Podsypka cementowo-piaskowa	3 cm
Podbudowa z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie	20 cm
Warstwa wzmacniająca z gruntu stab. cementem o $R_m = 2,5$ MPa	25 cm

Tabela 7. Konstrukcja wysp.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Warstwa ściernalna z kostki granitowej 8/11	8 cm
Podsypka cementowo-piaskowa	3 cm
Podbudowa z chudego betonu	10 cm
Warstwa wzmacniająca z gruntu stab. cementem o $R_m = 2,5$ MPa	15 cm

Tabela 8. Konstrukcja pierścienia na rondzie.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
-----------------------	------------------------

Warstwa ścieralna z kostki granitowej 17/18	18 cm
Podsypka cementowo-piaskowa	5 cm
Podbudowa z betonu B20	20 cm
Podbudowa z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie	20 cm

c. Węzeł Tarnowo Podgórne, droga serwisowa nr 5, od km 161+279 do km 162+946 drogi krajowej nr 92

- Istniejący stan zagospodarowania terenu

Przedmiotowa inwestycja swoim zakresem obejmuje istniejący węzeł drogowy łączący drogę krajową nr 92 Pniewy Poznań, drogę powiatową nr 2420P Tarnowo Podgórne – Lusowo oraz drogę serwisową. Drogi posiadają nawierzchnię bitumiczną. W stanie istniejącym element węzła stanowi łącznica zlokalizowana po zachodniej stronie drogi powiatowej, pas włączania i wyłączania na drodze krajowej oraz skrzyżowanie zwykle łącznicy i drogi powiatowej. Do skrzyżowania podłączona jest również droga dojazdowa obsługująca tereny po południowo-wschodniej stronie węzła. Odwodnienie odbywa się za pomocą rowów przydrożnych połączonych przepustami. Sąsiedni teren stanowi zabudowę przemysłową oraz częściowo pola uprawne.

- Projektowana droga

W ramach inwestycji planuje się przebudowę odcinka drogi powiatowej na długości ok. 220 m. Zaprojektowano drogę o szerokości 6 – 7 m oraz poboczem po stronie wschodniej o szerokości 1,5 m. Po zachodniej stronie przy jezdni zlokalizowano ciąg pieszo-rowerowy o szerokości 2,5 m.

Do ronda włączono również drogę dojazdową stanowiącą połączenie z istniejącą drogą obsługującą tereny zlokalizowane po południowo-zachodniej stronie węzła. Zaprojektowano drogę o szerokości jezdni 7 m z poboczem gruntowym o szerokości 1,5 m (strona lewa) oraz chodnikiem o szerokości 2,0 m (strona prawa). Do drogi powiatowej, tuż przed rondem włączono drogę serwisową nr 5 obsługującą tereny zlokalizowane po południowo-wschodniej stronie węzła. Zaprojektowano drogę o szerokości jezdni 6,0m z pobocznymi o szerokościach 0,75 m.

Ponadto zaprojektowano chodnik z kostki betonowej szarej, którego lokalizacja oraz parametry techniczne zostały wskazane na rysunku nr 2.3 – Plan sytuacyjny (data sporządzenia: luty 2023 r.), stanowiącego załącznik do pisma KFG s.k. z 13 lutego 2023 r, znak: KFGSK-101-FG-2017068.

Tabela 9. Parametry techniczne drogi powiatowej nr 2420P.

PARAMETR TECHNICZNY	WIELKOŚĆ
---------------------	----------

Klasa drogi	Z
Prędkość projektowana	50 km/h
Przekrój poprzeczny	2 pasy ruchu
Szerokość pasów ruchu	7 m
Szerokość poboczy	1,5 m
Pochylenie poprzeczne jezdni	2,0 %
Szerokość ciągu rowerowego	2,5 m
Kategoria ruchu	KR3

Tabela 10. Parametry techniczne projektowanej drogi serwisowej nr 5.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Klasa drogi	L
Prędkość projektowana	40 km/h
Przekrój poprzeczny	Jednostronny 1x2 drogowy
Szerokość pasów ruchu	3 m
Szerokość poboczy	0,75 m
Pochylenie poprzeczne jezdni	2,0 %

Tabela 11. Konstrukcja jezdni – łącznice, rondo, droga powiatowa od km 0+050 do km 0+176,25 (KR4, G4).

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Warstwa ściernalna z SMA 11	4 cm
Warstwa wiążąca z AC 16W	9 cm
Podbudowa zasadnicza z AC 16P	10 cm
Podbudowa z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie	20 cm
Podbudowa pomocnicza z gruntu stabilizowanego spoiwem hydraulicznym C1,5/2,0	25 cm

Tabela 12. Konstrukcja jezdni – droga serwisowa nr 5, droga dojazdowa, droga powiatowa, droga powiatowa od km 0+000 do km 0+050 (KR3, G4).

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Warstwa ściernalna z AC 11S	5 cm
Warstwa wiążąca z AC 16W	6 cm
Warstwa podbudowy zasadniczej z AC 16P	7 cm

Podbudowa z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie	20 cm
Warstwa wzmacniająca z gruntu stab. cementem o $R_m = 2,5$ MPa	25 cm

Tabela 13. Konstrukcja zjazdów.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Warstwa ścieralna z betonowej kostki brukowej (kolor grafitowy)	8 cm
Podsypka cementowo-piaskowa	3 cm
Podbudowa z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie	20 cm
Warstwa wzmacniająca z gruntu stab. cementem o $R_m = 2,5$ MPa	25 cm

Tabela 14. Konstrukcja chodnika z dopuszczeniem ruchu rowerowego.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Warstwa ścieralna z kostki brukowej (kolor grafitowy)	8 cm
Podsypka cementowo-piaskowa	3 cm
Podbudowa z chudego betonu	10 cm
Warstwa wzmacniająca z gruntu stab. cementem o $R_m = 2,5$ MPa	15 cm

Tabela 15. Konstrukcja chodnika.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Warstwa ścieralna z betonowej kostki brukowej fazowanej (kolor szary)	8 cm
Podsypka cementowo-piaskowa	3 cm
Podbudowa z betonu	10 cm
Podbudowa z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie	15 cm

Tabela 16. Konstrukcja wysp.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Warstwa ścieralna z kostki granitowej 8/11	8 cm
Podsypka cementowo-piaskowa	3 cm
Podbudowa z chudego betonu	10 cm

Warstwa wzmacniająca z gruntu stab. cementem o $R_m = 2,5 \text{ MPa}$	15 cm
--	-------

Tabela 17. Konstrukcja pierścienia na rondzie.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Warstwa ścieralna z kostki granitowej 17/18	18 cm
Podsypka cementowo-piaskowa	5 cm
Podbudowa z betonu B20	20 cm
Warstwa wzmacniająca z gruntu stab. cementem o $R_m = 2,5 \text{ MPa}$	20 cm

Odwodnienie projektowanego zakresu drogowego projektuje się poprzez zastosowane spadki podłużne i poprzeczne jezdni. Wody opadowe w obrębie pasa drogowego transportowane będą do odbiorników naturalnych systemem otwartych rowów przydrożnych do studni wpadowych a dalej projektowanym kanałem do urządzeń podczyszczających. Naturalnymi końcowymi odbiornikami, wód opadowych z jezdni będzie rów melioracji szczegółowej „L-10”.

Zaprojektowano rowy trawiaste, o szerokości dna 0,4m z trawą wysoko koszoną. Na odcinku od km 0+146 do km 0+161 łącznicy B (od km 0+170 do km 0+185 drogi serwisowej) z uwagi na dużą głębokość rowu i pochylenie skarp projektowane jest umocnienie – odpowiednio dna za pomocą koryta betonowego wysokości 0,3 m oraz skarp poprzez ułożenie płyt ażurowych.

Wody opadowe i roztopowe przez wylotami do rowu L-10 zostaną podczyszczone w urządzeniach podczyszczających – osadnikach szlamowych.

d. Droga serwisowa nr 6, od km 163+726 do km 164+079 drogi krajowej nr 92

- Istniejący stan zagospodarowania terenu

Droga na przedmiotowym odcinku przebiega przez obszary, na których występuje zabudowa handlowa i przemysłowo-usługowa. Teren przeznaczony pod inwestycję stanowią grunty prywatne wymagające wykupu. Istniejąca droga serwisowa posiada nawierzchnię bitumiczną w złym stanie technicznym o szerokości ok. 4 m o przekroju drogowym.

- Projektowana droga

Zaprojektowano drogę serwisową o nawierzchni bitumicznej długości ok. 390 m oraz szerokości 6 m. Na początkowym odcinku ok. 230 m droga przebiega w śladzie istniejącej drogi o nawierzchni bitumicznej. Na dalszym odcinku dokonano korekty geometrii drogi oraz połączono z istniejącą nawierzchnią ul. Poprzecznej.

Tabela 18. Parametry techniczne projektowanej drogi serwisowej nr 6.

PARAMETR TECHNICZNY	WIELKOŚĆ
Klasa drogi	L
Prędkość projektowana	40 km/h
Przekrój poprzeczny	Jednostronny 1x2 drogowy
Szerokość pasów ruchu	3 m
Szerokość poboczy	0,75 m
Pochylenie poprzeczne jezdni	2,0 %

Tabela 19. Konstrukcja drogi serwisowej nr 6.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Warstwa ścieralna z AC 11 S	5 cm
Warstwa wiążąca z AC 16W	6 cm
Podbudowa zasadnicza z AC 16P	7 cm
Podbudowa zasadnicza z mieszanki niezwiązanej z kruszywem C90/3	20 cm
Podbudowa pomocnicza z gruntu stabilizowanego spoiwem hydraulicznym C1,5/2,0	25 cm

e. Droga serwisowa nr 7, od km 163+449 do km 164+129 drogi krajowej nr 92

- Istniejący stan zagospodarowania terenu

Droga na przedmiotowym odcinku przebiega przez obszary, na których występuje zabudowa handlowa i przemysłowo-usługowa. Teren przeznaczony pod inwestycję stanowi część pasa drogowego drogi krajowej nr 92 oraz grunty prywatne wymagające wykupu. Istniejąca droga serwisowa posiada nawierzchnię bitumiczną w złym stanie technicznym o szerokości ok. 3 m o przekroju drogowym.

- Projektowana droga

Zaprojektowano drogę serwisową o nawierzchni bitumicznej długości ok. 670 m oraz szerokości 6 m. Droga przebiega w śladzie istniejącej drogi o nawierzchni bitumicznej. Dokonano korekty geometrii drogi oraz połączono z istniejącą nawierzchnią ul. Jeżynowej.

Tabela 20. Parametry techniczne projektowanej drogi serwisowej nr 7.

PARAMETR TECHNICZNY	WIELKOŚĆ
Klasa drogi	L
Prędkość projektowana	40 km/h
Przekrój poprzeczny	Jednostronny 1x2 drogowy

Szerokość pasów ruchu	3 m
Szerokość poboczy	0,75 m
Pochylenie poprzeczne jezdni	2,0 %

Tabela 21. Konstrukcja drogi serwisowej nr 7.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Warstwa ścieralna z AC 11 S	5 cm
Warstwa wiążąca z AC 16W	6 cm
Podbudowa zasadnicza z AC 16P	7 cm
Podbudowa zasadnicza z mieszanki niezwiązanej z kruszywem C90/3	20 cm
Podbudowa pomocnicza z gruntu stabilizowanego spoiwem hydraulicznym C1,5/2,0	25 cm

f. Droga serwisowa nr 8, od km 165+319 do km 165+628 drogi krajowej nr 92

• Istniejący stan zagospodarowania terenu

Droga na przedmiotowym odcinku przebiega przez obszary, na których występuje zabudowa handlowa i przemysłowo-usługowa. Teren przeznaczony pod inwestycję stanowi część pasa drogowego drogi krajowej nr 92 oraz grunty prywatne wymagające wykupu. Istniejąca droga serwisowa posiada nawierzchnię bitumiczną w złym stanie technicznym oraz częściowo nawierzchnię z kostki betonowej o szerokości ok. 5 m o przekroju drogowym.

• Projektowana droga

Zaprojektowano drogę serwisową o nawierzchni bitumicznej długości ok. 310 m oraz szerokości 6 m. Droga przebiega w śladzie istniejącej drogi o nawierzchni bitumicznej oraz nawierzchni z kostki betonowej. Drogę serwisową poszerzono do 6 m oraz dokonano korekty geometrii.

W km ok. 164+850 drogi krajowej nr 92 po stronie północnej zaprojektowano bitumiczną drogę manewrową szerokości 4 m, pas postojowy z kostki betonowej szerokości 3,50 m, chodnik z kostki betonowej szerokości 2 m oraz teren zieleni z miejscem odpoczynku.

Tabela 22. Parametry techniczne projektowanej drogi serwisowej nr 8.

PARAMETR TECHNICZNY	WIELKOŚĆ
Klasa drogi	L
Prędkość projektowana	40 km/h
Przekrój poprzeczny	Jednostronny 1x2 drogowy
Szerokość pasów ruchu	3 m

Szerokość poboczy	0,75 m
Pochylenie poprzeczne jezdni	2,0 %

Tabela 23. Konstrukcja drogi serwisowej nr 8 oraz jezdni manewrowej.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
DROGA SERWISOWA NR 8, JEZDNIA MANEWRÓWA	
Warstwa ścieralna z AC 11 S	5 cm
Warstwa wiążąca z AC 16W	6 cm
Podbudowa zasadnicza z AC 16P	7 cm
Podbudowa zasadnicza z mieszanki niezwiązanej z kruszywem C90/3	20 cm
Podbudowa pomocnicza z gruntu stabilizowanego spoiwem hydraulicznym C1,5/2,0	25 cm

Tabela 24. Konstrukcja pasa postojowego.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Kostka betonowa dwuteowa czerwona	8 cm
Podsypka piaskowo-cementowa 4:1	5 cm
Podbudowa zasadnicza z mieszanki niezwiązanej z kruszywem C90/3	20 cm
Podbudowa pomocnicza z gruntu stabilizowanego spoiwem hydraulicznym C1,5/2,0	25 cm

Tabela 25. Konstrukcja chodnika.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Kostka betonowa dwuteowa szara	8 cm
Podsypka piaskowo-cementowa 4:1	3 cm
Podbudowa zasadnicza z mieszanki niezwiązanej z kruszywem C90/3	15 cm

g. Droga serwisowa nr 9, od km 164+508 do km 165+520 drogi krajowej nr 92

- Istniejący stan zagospodarowania terenu

Droga na przedmiotowym odcinku przebiega przez obszary, na których występuje zabudowa handlowa i przemysłowo-usługowa. Teren przeznaczony pod inwestycję stanowi część pasa drogowego drogi krajowej nr 92 oraz grunty prywatne wymagające wykupu. Istniejąca droga serwisowa i dojazdowa posiadają nawierzchnię bitumiczną

w złym stanie technicznym o szerokości od ok. 5 m do ok. 5,5 m o przekroju drogowym.

- Projektowana droga

Zaprojektowano drogę serwisową o nawierzchni bitumicznej długości ok. 530 m oraz szerokości 6 m. Droga przebiega w śladzie istniejącej drogi o nawierzchni bitumicznej. Dokonano korekty geometrii drogi serwisowej. Wzdłuż drogi serwisowej po prawej stronie zaprojektowano chodnik z kostki betonowej szerokości 2 m.

Drogę dojazdową zaprojektowano jako drogę bez przejazdu szerokości 5 m. Droga ta ma połączenie z węzłem Sady i obsługuje przyległe tereny. Pomiędzy drogą dojazdową a drogą serwisową nr 9 zaprojektowano chodnik o szerokości 2 m.

Tabela 26. Parametry techniczne projektowanej drogi serwisowej nr 9.

PARAMETR TECHNICZNY	WIELKOŚĆ
Klasa drogi	L
Prędkość projektowana	40 km/h
Przekrój poprzeczny	Jednostronny 1x2 drogowy
Szerokość pasów ruchu	3 m
Szerokość poboczy	0,75 m
Pochylenie poprzeczne jezdni	2,0 %

Tabela 27. Konstrukcja drogi dojazdowej oraz serwisowej nr 9.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Warstwa ścieralna z AC 11 S	5 cm
Warstwa wiążąca z AC 16W	6 cm
Podbudowa zasadnicza z AC 16P	7 cm
Podbudowa zasadnicza z mieszanki niezwiązanej z kruszywem C90/3	20 cm
Podbudowa pomocnicza z gruntu stabilizowanego spoiwem hydraulicznym C1,5/2,0	25 cm

Tabela 28. Konstrukcja zjazdów.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Warstwa ścieralna z betonowej kostki brukowej (kolor grafitowy)	8 cm
Podsypka cementowo-piaskowa	3 cm
Podbudowa z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie	20 cm

Podbudowa pomocnicza z gruntu stab. Cementem o $R_m = 2,5$ MPa	25 cm
---	-------

Tabela 29. Konstrukcja chodnika.

RODZAJ WARSTWY	GRUBOŚĆ WARSTWY
Warstwa ścieralna z betonowej kostki brukowej fazowanej (kolor szary)	8 cm
Podsypka cementowo-piaskowa	3 cm
Podbudowa zasadnicza z mieszanki niezwiązanej z kruszywem C90/3	15 cm

Dyrektor Ochrony Środowiska
 Generalnego Dyrektora
 Ochrony Środowiska
Marek Kuj